

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 630 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 5 ΦΛΕΒΑΡΗ 2011

1 ΕΥΡΩ

12η Ο αγώνας
μέρα συνεχίζεται
μέχρι τη νίκη

Από το
«Σύμφωνο
Σταθερότητας»
στο «Σύμφωνο
Ανταγωνιστικό-
τητας»

ΣΕΛΙΔΑ 3

Οι οδηγοί της
ΕΘΕΛ δείχνουν
το δρόμο...

ΣΕΛΙΔΑ 11

Οι
«κινηματικοί»
εισαγγελείς και
οι μετανάστες

ΣΕΛΙΔΑ 7

Το άσυλο δεν το
υπονομεύουν οι
300 μετανάστες,
το καταργεί η
«μεταρρύθμιση»
Διαμαντοπούλου

ΣΕΛΙΔΑ 10

Προδότες με
πατέντα

ΣΕΛΙΔΑ 4

Ενας ακόμη τύραννος
ΨΥΧΟΡΑΓΕΙ

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

5/2: Ισπανία: Ημέρα μαρτύρων, Μεξικό: Ημέρα συντάγματος (1857-1917) 5/2/1894: Ιδρυση πρώτης φεμινιστικής οργάνωσης (Αμστερνταμ) 5/2/1919: Γέννηση Ανδρέα Παπανδρέου 5/2/1923: Μαζικές συλλήψεις σοσιαλιστών-κομμουνιστών στην Ιταλία (Μουσολίνι) 5/2/1942: Ιδρυση ΕΑΜ Νέων 5/2/1948: Βολές ανταρτών κατά Θεσσαλονίκης και κατάρριψη πολεμικού αεροσκάφους 5/2/1977: Βόμβες αιροδεξιών στα γραφεία του ΕΚΚΕ (Εξάρχεια), του ΚΚΕ (Καισαριανή) και του ΚΚΕ Εσωτερικού (Πετράλωνα) 5/2/1979: Βόμβα στο κοινωνικοτάξιο Ζόλωτα (Πανεπιστημίου) και σε εργοστάσιο-έκθεση επίπλων (Λιόσια) 5/2/1981: Βόμβα στον ΟΑΕΔ Μοσχάτου 5/2/2006: Νεκρός Ιρανός μετανάστης υπό αιδενκρίνοτες συνθήκες στο ΑΤ Ομονοίας 6/2: Ημέρα ασφάλειας διαδικτύου, Νέα Ζηλανδία: Εθνική γιορτή 6/2/1935: Ο Ιωσήφ Στάλιν εκλέγεται γενικός γραμματέας της ΚΕ του ΚΚΣΕ για πέμπτη φορά 6/2/1968: Η χούντα απαγορεύει τα «άσεμνα θέαμάτα» και τη χρήση μάσκας τις αποκριές 6/2/1981: Θάνατος Φρειδερίκης

7/2: Γρενάδα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1974), Ισπανία: Φεστιβάλ χιονιού 7/2/1929: Αιματηρά επεισόδια με πολλούς τραυματίες μεταξύ κομμουνιστών και αρχειομαρξιστών (Σταδίου) 7/2/1956: Δολοφονία 18χρονου μαθητή Πετράκη Γιαλούρη στα Βαρώσια από Αγγλους, επειδή κρατούσε ελληνική σημαία σε διαδήλωση 7/2/1966: Παραπομπές σε δίκη για τη δολοφονία Λαμπράκη: ηθικός αυτουργός ο μοίραρχος χωροφυλακής Καπελώνης, φυσικοί αυτουργοί οι Γκοτζαμάνης και Εμμανουηλίδης, για παράβαση καθήκοντος οι αξιωματικοί χωροφυλακής Μήτους και Καμουστής 7/2/1991: Ολμος κατά της πρωθυπουργικής κατοικίας της Αγγλίας (στόχος ο πρωθυπουργός John Major) 8/2/1833: Η δραχμή αντικαθιστά τον φοίνικα 8/2/1921: Θάνατος Πιοτρ Κροπότκιν 8/2/1924: Πρώτη εκτέλεση σε θάλαμο αερίων (Νεβάδα) 8/2/1971: Βόμβες (ΔΑ) καταστρέφουν δύο αυτοκίνητα στρατιωτικών κι ενός Αυστραλού διπλωμάτη (Ψυχικό) 8/2/1972: Προκρύεις της «Λαϊκής Αντίστασης» σε αθηναϊκούς δρόμους 9/2/1905: Ρωσικές στρατεύματα σκοτώνουν 150 εργάτες στα ορυχεία του Νίφρα 9/2/1981: Βόμβα σε αποθήκη της Nestle (Περιστέρι) 10/2/1988: Γέννηση Μπέρτολτ Μπρεχτ 10/2/1948: Διλογία ανταρτών χτυπάει με πενήντα βλήματα όλου τη Θεσσαλονίκη από τη θέση Λεμπέτ (οδός Λαγκαδά) 11/2: Ισπανία: Ημέρα αυτοκρατορίας, Καμερούν: Ημέρα νεολαίας 11/2/1977: Βόμβα στο βιβλιοπωλείο «Πλανήτης» (Ασκληπιού), προαναγγέλθηκε την προηγούμενη από τον νεοφασίστα Αργύρη Κακκαβά 11/2/1981: Βόμβα στο ξαλόμα του Κωνσταντίνου (Πεδίο Αρεώς) και στο φασιστικό βιβλιοπωλείο «Ελεύθερη Σκέψις» (Ιπποκράτους) 11/2/1987: Βόμβα στην υπηρεσία ενημέρωσης ΦΠΑ υπουργείου Οικονομικών (ΕΠΑ) 11/2/1993: Εκρηκτικός μηχανισμός στην Εφορία Μοσχάτου (17N) 11/2/1998: Σαράντα νεκροί εργάτες από κατολίσθηση σε χρυσωρυχείο της Βολιβίας.

● Πολιτικοί αλήτες ●●● Μόνο αυτός ο χαρακτηρισμός ταιριάζει σε όσους όχι μόνο δεν κούνησαν το δάχτυλά τους για να στηρίξουν τον αγώνα των 300 απεργών πείνας μεταναστών, αλλά και χτυπούν ύπουλα και πισωπλάτα όσους εκφράζουν έμπρακτα την αλληλεγγύη τους ●●● Δυστυχώς, δεν είναι μόνον ο Περισσός σ' αυτή τη στάση ●●● Προβοκατόρικα άρδηα διαβάσαμε και από άλλους, όπως ο γραμματέας της ΚΟΕ και ο Παπακωνσταντίνου του ΝΑΡ ●●● Λογοκοπούν δεωρητικολογώντας, για ν' αποφύγουν ν' απαντήσουν σ' ένα απλό ερώτημα ●●● Πρέπει να σταδιούμε αλληλέγγυοι σ' αυτόν τον αγώνα ή όχι; ●●● Ομως, ο αγώνας συνεχίζεται ●●● Μετρώντας τους παρόντες και όχι τους απόντες ●●● Βαρύτατη προσβολή του κοινοβουλίου και των κομμάτων συνέβη την περασμένη Δευτέρα ●●● Ακούς εκεί, ο πρόεδρος των εργαζόμενων του Μετρό να δελήσει να καταδέσει μόνο ένα υπόμνημα και να φύγει ●●● Πάλι καλά που δεν τον καταδίκασαν για εσχάτη προδοσία ●●● Μα δεν καταλαβαίνουν ότι με

κάτι τέτοια «φουντώνουν» πιο πολύ τον κόσμο; ●●● Ξύλο δια τρώνε έτσι και δοκιμάζουν να κυκλοφορήσουν δημόσια ●●● Για να μην ξεχνιόμαστε ●●● Και το κόμμα του Μουμπάρακ, το NDP (Εδυνικό Δημοκρατικό Κόμμα), είναι μέλος της «Σοσιαλιστικής Διενδούς» ●●● Οπως ήταν και το κόμμα του Μπεν Αλι της Τυνησίας ●●● Με πρόεδρο τον Γιωργάκη, βεβαίως ●●● Ο οποίος Γιωργάκης διέγραψε τον Μπεν Αλι μόνον όταν γκρεμίστηκε από την εξουσία, αφού πρώτα δολοφόνησε τόσες δεκάδες διαδηλωτών ●●● Οταν εργαζόμενοι όπως οι για-

τροί φτάνουν στο σημείο να συγκρουούνται με τα ΜΑΤ και να καταλάβουν το ισόγειο του υπουργείου Υγείας, τότε τα πράγματα δεν πάνε καδόλου καλά για την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ●●● Ας σκεφτούμε μόνο, πόσο πιο αποτελεσματικοί θα ήταν οι αγώνες, αν όλες οι επιμέρους εκφάνσεις τους ενιαίοποιούνταν ●●● Αυτό, όμως, δεν μπορεί να γίνει από μόνο του ●●● Να γιατί χρειάζεται η πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης ●●● Διαδήλωση των οδηγών της ΕΘΕΛ έχω από τη ΓΣΕΕ ●●● Πλαναγόπουλε, τ' ακούς; ●●● Οι φραπέδες ήταν μόνο η αρ-

χή ●●● Μέχρι πότε θα σε σώνουν τα ΜΑΤ από την οργή της εργατικής τάξης; ●●● Και τώρα τι θα γίνουμε χωρίς Μεσογειακούς Αγώνες; ●●● Πώς θα δοξαστεί το έθνος, η φυλή, η ράτσα μας; ●●● Κακούργα κενωνία, που πότε μας απογειώνεις και πότε μας ρίχνεις στα τάρταρα ●●● Ελπίζουμε να πρόλαβαν τα «καλόπαιδα» να κάνουν τις μπάζες τους μέχρι τώρα ●●● Ποια καλόπαιδα; ●●● Ελάτε, δεν σας δέλω αφελείς ●●● Γιατί οι Πασόκοι αδιαφόρησαν για τους Μεσογειακούς; ●●● Γιατί τους είχαν κλείσεις οι απέναντι, οπότε δεν υπήρχε «ενδιαφέρον» ●●● «Θα πάρουμε τα όπλα όπως στην Αίγυπτο», δήλωσε ο Κουλουμπαρίτης της ΕΘΕΛ ●●● Σιγά μη σου φύγει κάνας πόντος ●●● Αλλωστε, ούτε στην Αίγυπτο πήραν τα όπλα ●●● Ενώ από την πρώτη μέρα κανάλια, φωτορεπόρτερ και δημοσιογράφοι στριμώχνονταν είτε στη Νομική είτε στην Ηπείρου, από την περασμένη Τρίτη εξαφανίστηκαν ξαφνικά όλοι μαζί ●●● Οχι, καλέ, δεν έπεισε γραμμή... σύμπτωση ήταν ●

◆ Γελοίος. Το κομμάτι του έων από τη Νομική πήγε να κάνει ο Αλαβάνος, ασκώντας πίεση στους πολιορκημένους μετανάστες και αλληλέγγυους. Φυσικά, τον έστειλαν από εκεί που ήρθε, οπότε την έκανε και περιορίστηκε στην «σικλήρη» δήλωση, πως όποιος ζητά την κατάργηση του ασύλου δεν είναι Ελληνας. Οταν, όμως, ο Χατζηγιολάου του την είπε ευθέως («εγώ είμαι κατά του ασύλου, δεν είμαι Έλληνας»), άρχισε να ξεροκαταπίνει και να ρετάρει, μέχρι να πει ότι... δεν είναι ζήτημα DNA! Και στο φινάλε, απάλλαξε τον Σαμαρά, λέγοντας ότι δεν υπάρχει πρόβλημα με την ελληνικότητά του, διότι... είναι γνωστά τα σύριγα από τα οποία κατάγεται! Άμα, ρε μεγάλε, δεν αντέχεις στα σκληρά, γιατί τα χρησιμοποιείς; Για να γίνεσαι μετά ρόμπα ξεκούμπωτη;

◆ Πίσω από τις λέξεις έρχεται στη μνήμη του Γιώργου Μαλάμη προσφέρω στην «Κόντρων» 100 ευρώ. Συντρόφισσα από τη Θεσσαλονίκη.

ο Αλέξης, ο οποίος κατά κανόνα δεν καταλαβαίνει τι σημαίνουν οι λέξεις. «Μια αναδιαπραγμάτευση είναι αναπόφευκτη, το θέμα είναι με ποιους όρους θα γίνει. Για να μη χάσουν οι δανειούτες ή για να μη διαλυθεί η κοινωνία! ◆ Σπουδαία διαπίστωση. Εφάμιλλη του «Κεφαλαίου» του Μαρξ, Ο Γ. Μηλιός, υπεύθυνος οικονομικής πολιτικής του ΣΥΝ, διαπίστωσε ότι «σε μια οικονομική συγκυρία βαθιάς κρίσης, οι κυβερνήσεις της Ευρωζώνης εξακολουθούν να χρησιμοποιούν το δημόσιο χρέος ως εργαλείο πειθάρχησης των κοινωνιών και αναδιανομής του εισοδήματος υπέρ των μη εχόντων, ασφάλιση κοινωνικής, απασχόλησης», δήλωσε ο Τσίπρας στον «Τύπο της Κυριακής». Είπαμε, ο ρεφορμισμός ρεφορμισμός, όχι όμως και να γινόμαστε ρεντίκολα, ανακαλύπτοντας στον

καπιταλισμό δυνατότητες που δεν έχει. Ακούς εκεί οναδιάρθρωση για να μη διαλυθεί η κοινωνία! ◆ Σπουδαία διαπίστωση. Εφάμιλλη του «Κεφαλαίου» του Μαρξ, Ο Γ. Μηλιός, υπεύθυνος οικονομικής πολιτικής του ΣΥΝ, διαπίστωσε ότι «σε μια οικονομική συγκυρία βαθιάς κρίσης, οι κυβερνήσεις της Ευρωζώνης εξακολουθούν να χρησιμοποιούν το δημόσιο χρέος ως εργαλείο πειθάρχησης των κοινωνιών και αναδιανομής του εισοδήματος υπέρ του κεφαλαίου!»

◆ Ο Ραγκούσης στο «Βήμα FM» (Δευτέρα, 31.1.11) κατηγορούσε την κυβέρνηση της ΝΔ και τον υπουργό της Πρ. Παυ-

λόπουλο, ότι υποχώρησε και έδωσε χαρτιά σε 15 μετανάστες που έκαναν απεργία πείνας στα Χανιά το 2008, με αποτέλεσμα οι σημερινοί απεργοί πείνας να το γνωρίζουν και να ποντάρουν στο ίδιο. Πόσο φασίστας πρέπει να είσαι για να κατηγορείς έναν προκάτοχό σου ότι δέωσε λύση σε ένα πρόβλημα, έχοντας απέναντί του 15 ανθρώπους στην

απεργία πείνας, που δεν έκαναν μεταφερθεί στο νοσοκομείο; Τι έπειτε να κάνει ο Ραγκούσης στην ίδια εκπομπή, αναφερόμενος στη Νομική. Τα ελληνικά, βέβαια, τα γνωρίζει τοσάτρα-πάτρα, σαν τον αρχηγό του. Γιατί, όμως, τα δύο παπαγαλάκια που του έπειταν τη σ

Από το «Σύμφωνο Σταθερότητας» στο «Σύμφωνο Ανταγωνιστικότητας»

Δεν πέρασαν πολλές μέρες από τότε που ένας νεαρός υφυπουργός της Γερμανίας, ο Ζόεργκ Αζμουσεν, μιλώντας από τη Νέα Υόρκη, απευθύνθηκε με ύφος χιλίων Χίτλερ στην Ελλάδα και την Ιρλανδία, υποστηρίζοντας ότι η Γερμανία και η ευρωπαϊκή θα μπορούσαν να μειώσουν τα επιπόκια των δανείων που έχουν δοθεί σ' αυτές τις χώρες, εάν προχωρήσουν σε αναθεώρηση των συνταγμάτων τους, περιλαμβάνοντας σ' αυτά όρια για το δημοσιονομικό έλειμμα και το χρέος. Η ουσιαστική εναρμόνιση του ελληνικού και του ιρλανδικού συντάγματος μ' αυτό της Γερμανίας θα προστάτευε –σύμφωνα με τον υφυπουργό της Μέρκελ– τις επόμενες γενέτες από την υιοθέτηση ανεύθυνων πολιτικών και από δυσάρεστες καταστάσεις σαν αυτές που οι δύο χώρες αντιμετωπίζουν σήμερα.

Στην Αθήνα, τα στελέχη της κυβέρνησης Παπανδρέου δέχτηκαν απάραχα το φτύσιμο από το δευτεροκλασάτο στέλεχος της γερμανικής κυβέρνησης, σκουπίστηκαν και αποφάνθηκαν ότι ψιχαλίζει. Στη συνέχεια, άρχισαν να παίρνουν μέρος σε μια φιλολογία που αναγνωρίζει τα δίκια της Γερμανίας, εγείρει όμως θέμα τεχνικών δυσκολιών. Για ν' αλλάξει το σύνταγμα χρειάζεται κάποιος χρόνος, απότελος πρέπει να βρεθεί κάποια άλλη φόρμουλα για να ικανοποιηθούν οι στράπες της Ευρώπης.

Φυσικά, και η Μέρκελ ξέρει πολύ καλά ότι μια συνταγματική αναθεώρηση είναι μια σχετικά χρονοβόρα διαδικασία. Οπως ξέρει, επίσης, ότι και στο σύνταγμα να μπουν ποσοστιαία όρια για το έλειμμα και το χρέος, πάλι δεν υπάρχει η εγγύηση της τήρησής τους. Ομως, αυτές οι ιταμές προτάσεις διατυπώνονται, για να γίνει σαφές τοις πάσι ότι η εποχή της «ίστης ψήφου» στα ευρωπαϊκά όργανα παρήλθε ανεπιτρέπτι. Πλέον, οι χώρες της ευρωπαϊκής περιφέρειας πρέπει να δεχτούν την απόλυτη επικυριαρχία του σκληρού πυρήνα των ιμπεριαλιστικών χωρών, στον οποίο τα ήνια κρατάει ο επανασυγκολληθείς γερμανογαλλικός άξονας.

Δεν γνωρίζουμε τι διεμείφθη στη χτεσινή σύνοδο κορυφής της ΕΕ, γνωρίζουμε όμως πως Γερμανία και Γαλλία θα κατέβαιναν με κοινή πρόταση για την «οικονομική διακυβέρνηση της ΕΕ». Μα αυτό δεν είναι που ζητούσε ο Παπανδρέου; Ακριβώς. Τι σημαίνει «οικονομική διακυβέρνηση»; Σημαίνει ο σκληρός πυρήνας ν' αποφασίζει και η περιφέρεια (ή η δεύτερη τοχύτητα, αν θέλετε) να εκτελεί πειθήνια. Άλλως, δεν

έχει δάνεια. Οι τελικές αποφάσεις αναμένονται το Μάρτη, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που έχει θέσει η Γερμανία, απότελος σ' αυτή τη σύνοδο Παπανδρέου και σία θα εισπράξουν οπλώς την πρώτη κρυστάλλινη, για να συνηθίσουν στην ιδέα.

Φυσικά, ο Παπανδρέου δεν θα έχει κανένα πρόβλημα να δεχτεί τη γερμανο-γαλλική υπαγόρευση. Γιατί δεν έχει κανένα πρόβλημα η ελληνική αστική τάξη. Οπως δεν είχε επί Τρίτου Ράιγ (τον καιρό της κατοχής από τους ναζί), έτσι δεν έχει και επί Τέταρτου Ράιγ (τον καιρό της οικονομικής κατοχής από το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο). Τα υπόλοιπα, που σήμερα θα ζήσουμε, όπως οι κόντρες κυβέρνησης-αντιπολίτευσης, αφορούν το εσωτερικό πολιτικό παιχνίδι, στο πλαίσιο της οικονομικής κατοχής. Κάποιος πρέπει να κυβερνά και κάποιος να φιλοδοξεί να τον διαδεχτεί.

Οικονομικά έντυπα κάνουν λόγο για «25 χρόνια σκληρής γερμανικής λιτότητας». Και δεν πέφτουν έξω. Το γερμανικό σχέδιο, που διοχετεύθηκε στο SPIEGEL και παρουσιάστηκε εν περιλήψει, προβλέπει «να εισαχθεί ένα είδος οικονομικής διακυβέρνησης στην ευρωζώνη, που πηγαίνει πολύ πιο μακριά από οπιδήποτε έχει συμφωνηθεί μέχρι σήμερα». Τι ακριβώς σημαίνει αυτό; Ας δούμε μια

«λεπτομέρεια», όπως την παρουσίασε στο δελτίο ειδήσεων της NET ο υπουργός Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου: «Ανταγωνιζόμαστε όλες τις άλλες χώρες στην Ευρώπη. Οταν στη Γερμανία, τα τελευταία 10 χρόνια, έχουν αυξηθεί οι μισθοί γύρω στο 4%-5% και σε εμάς 35%, έχουμε ένα πρόβλημα».

Δεν χρειάζεται να απαντήσουμε στη βλακεία που ξεστόμισε ο θρασύτατος αυτός νεόκοπος πολιτικός περί ανταγωνισμού του ελληνικού καπιταλισμού με το γερμανικό. Αρκεί να κάνουμε μια μικρή σύγκριση στα ποσοστά που δίνει, για να καταλάβουμε πώς στο στόχαστρο έχουν μπει οι μισθοί και τα μεροκάματα. Στο δημόσιο θα καθαρίσουμε με το νέο μισθολόγιο (και βλέπουμε στη συνέχεια), στον δε ιδιωτικό τομέα με τις συνεχείς ανατροπές στο καθεστώς των συλλογικών συμβάσεων. «Ο ιδιωτικός τομέας έρει πολύ καλά ότι πρέπει να βελτιώσει την ανταγωνιστικότητά του, έρει ότι μέρος αυτής της βελτίωσης περνάει μέσα και από το κόστος των επιχειρήσεων», λέει ο Παπακωνσταντίνου.

Αυτό το επιβεβαίωσε και η Κατσέλη, μιλώντας στον Flash. Ακόμα και τα τηλεφωνήματα από τους τροϊκανούς στην ΕΝΟΓΑΛ δικαιολόγησε: «Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι υπάρχει μια αναζήτηση ανεξάρτητης πληροφορίας και αυτό δεν

το βρίσκω μεμπτό». Τι ακριβώς φάνει η τρόικα και γιατί το φύχνει; Αφού ο σχετικός νόμος ψηφίστηκε πολύ πρόσφατα. Ιδού η απάντηση της Κατσέλη: «Αυτός είναι ένας νόμος που μολις ψηφίστηκε από το Ελληνικό Κοινοβούλιο. Αυτό το νόμο βεβαίωσε την συζητάμε. Γιατί; Γιατί θέλουμε να δούμε πώς υλοποιείται, τι αποτελέσματα έχουμε. Θα τον συζητήσουμε και μετά από τρεις μήνες και μετά από έξι μήνες, όπως και όλες τις άλλες τομές που γίνονται στην ελληνική οικονομία». Εκείνο που κρύβει η κυρία είναι πως ο νόμος είναι υπό αναθεώρηση, διότι στη νοεμβριανή επικαιροποίηση του Μηνημονίου, την οποία και η ίδια προσυπέγραψε, αναφέρεται ρητά πως πρέπει να απαγορευτεί η επέκταση των κλαδικών συμβάσεων. Αρα, πολύ σύντομα θα πάνε σε νέες αλλαγές, έτσι που να δοθεί στους καπιταλιστές το απόλυτο δικαίωμα να πηγαίνουν σε ατομικές συμβάσεις με τους εργαζόμενους.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο που ο γερμανογαλλικός άξονας, αφήνοντας στη μητάντα τα δημοσιονομικά, προτείνει πλέον ένα «Σύμφωνο Ανταγωνιστικότητας», βάζοντας ευθέως στο στόχαστρο τους μισθούς και τα μεροκάματα. Η Ελλάδα, πειραματόζωο των μεγάλων αντιλιακών ανατροπών τον τελευταίο χρόνο, θα σύρει πρώτη και αυτό το χορό.

Στην τροχιά του αμερικανισμού

Οκώστας Σκανδαλίδης έχτισε την πολιτική του καριέρα ανεμίζοντας αντιδικτατορικά εύστημα. Τότε που ο κούφιος, βερμπαλιστικός αντιαμερικανισμός ήταν διαβατήριο προς τα κλιμάκια της εξουσίας, στα οποία θητεύει αικόμα. Τώρα, βλέποντας τα σημάδια των καιρών, έχει γίνει από τους πιο φανατικούς «αμερικανιστές» της κυβέρνησης Παπανδρέου. Δεν διστασεις να δεχτεί στο γραφείο του στο υπουργείο Γεωργίας τον αμερικανό πρέσβη, λίγο μετά τη συμφωνία του στο συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας και Περιβάλλοντος της ΕΕ υπέρ της χαλάρωσης του κανονισμού για τα «μεταλλαγμένα» (οι χώρες χάνουν πια το δικαίωμα να φράξουν την είσοδο στα «μεταλλαγμένα» – το δικαίωμα να ανήκει πλέον αποκλειστικά στην Κομισιόν). Δεν διστασεις, ακόμη, να παρευρεθεί σε φιέστα στην Αμερικανική Γεωργική Σχολή της Θεσσαλονίκης και να της υποσχεθεί τη χορήγηση κρατικού κτηρίου

ου για να αναπτύξει τις μπίζνες της (παρά την αντίθετη γνώμη του φορέα στον οποίο ανήκει το κτήριο).

Πιστός στο δόγμα «καλό είναι ότι αρέσει στους Αμερικανούς», επισκέφτηκε και το Ιανουάριο της ΕΕ στην Ελλάδα με το σιωνιστικό κράτος. Διαβάστε απόστασμα από δήλωσή του και θα καταλάβετε τι εννοούμε: «Το Ιανουάριο, που είναι γνωστό για την πρόσδιο που σημειώνει τα τελευταία χρόνια στην έρευνα και στην καινοτομία, μπορεί από το Ιανουάριο της ΕΕ να αναπτύξει τη λαχείο του Ιανουάριο; Το Ιανουάριο θα διδάξει τους διαφόρους οργανισμούς που υποτίθενται ότι συνεννόνηνται για να ανασυγκροτήσουν τη δράση τους με επίκεντρο την έρευνα; Σα δεν ντρεπόμαστε...

Τι μένει; Μένει η ικανοποίηση της αμερικανικής στρατηγικής, κόντρα στα αισθήματα που τρέφει ο ελληνικός λαός για τον παλαιοιστινιακό λαό και για τους σιωνιστές κατακτητές και μακελάρηδες του. Μένει η διευκόλυνση των Σιωνιστών να προωθήσουν περισσότερα προϊόντα τους στην ΕΕ. Προϊόντα φτιαγμένα με το αίμα των παιδιών της Παλαιοιστίνης.

■ Ανώμαλη προσγείωση

Μετά τους λεονταρισμούς, χάριν της προπαγάνδας, ήρθε η ώρα της ανώμαλης προσγείωσης. Σε εξωδικαστικό συμβιβασμό με τη Siemens προσανατολίζεται η κυβέρνηση, όπως άφησε να εννοηθεί –εμμέσως πλην ασφάρως– ο υπουργός Επικρατείας Χ. Παμπούκης που χειρίζεται το θέμα.

«Τα ποσά που αποδόθηκαν σε άλλες χώρες», απάντησε σε ερώτηση του Δ. Παπαδημούλη, «αποδόθηκαν με τη διαδικασία του συμβιβασμού». Σημείωσε, δε, με νόημα, ότι οι απαιτήσεις αποζημιώσεων από τη Siemens «πρέπει να λυθούν με σεβασμό στο νόμο, διαφορετικά η βλάβη θα είναι μεγαλύτερη ακόμη και από το ίδιο τ

Στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήσαμε στα «παλαιοιστικά χαρτιά» που διέρρευσαν από το Αλ Τζαζίρα (το οποίο τα μοιράστηκε κατ' αποκλειστικότητα με τον βρετανικό Γκάρντιαν). Ντοκούμεντα (κοντά στα 2.000) από πρακτικά συσκέψεων, e-mails, μεταφρασμένες διπλωματικές συνομιλίες και σημειώματα από εκατοντάδες συναντήσεις και μυστικές συνομιλίες ισραηλινών, αμερικάνων και παλαιοιστίνων αξιωματούχων, που καλύπτουν μια ολόκληρη ιστορική περίοδο «ειρηνευτικών» διαπραγματεύσεων από το 1999 (διαπραγματεύσεις στο Καμπ Ντεβίντ που την αγήδα του τότε προέδρου των ΗΠΑ, Μπιλ Κλίντον) μέχρι τον περασμένο χρόνο.

Η Παλαιοιστική Αρχή κατήγγειλε τα ντοκουμέντα ως κατασκευασμένα που ανακατεύουν αλήθειες και ψέματα, όμως κανές δεν θα είχε το συμφέρον να προβεί σε μια τέτοια ενέργεια που ξεμπροστίαζε τον προδοτικό ρόλο της Π.Α. Ούτε οι Αμερικάνοι, ούτε οι Σιωνιστές, που έχουν κάθε συμφέρον από μια δυνατή Π.Α. για να εφαρμόσει το νόμο και την τάξη για λογαριασμό τους στα κατεχόμενα. Γ' αυτό και ο βρετανός πρώην πρωθυπουργός και νυν διαμεσολαβητής της ΕΕ στη Μέση Ανατολή, Τόνι Μπλέρ, δήλωσε την προηγούμενη Παρασκευή (28/1) στο ραδιόφωνο του BBC, ότι η διαρροή των εγγράφων παίζει «αποσταθεροποιητικό» ρόλο στην «ειρηνευτική διαδικασία» και ζήτησε από τους Παλαιοιστίνους να τα αγνοήσουν. Την ίδια στιγμή ο εκπρόσωπος του State Department, Philip Crowley, δήλωνε ότι η διαρροή των εγγράφων «κάνει προς στιγμή την κατάσταση πιο δύσκολη». Εξάλλου, το γεγονός ότι ένα μεγάλο μέρος των εγγράφων προέρχεται από τη Μονάδα Υποστήριξης των Παλαιοιστίνων Διαπραγματευτών, μάλλον συνηγορεί στο ενδεχόμενο η διαρροή να έγινε από τα μέσα, παρά να πρόκειται για προβοκάτοι (ποιανών άρσης, αφού κανείς δεν είχε τέτοιο συμφέρον);.

Ας περάσουμε όμως στα ίδια τα έγγραφα.

Ξεπούλημα των προσφύγων

Κομβικό ζήτημα στην «ειρηνευτική διαδικασία» ήταν και εξακολουθεί να είναι το ζήτημα της επιστροφής των προσφύγων στην Παλαιοιστίνη. Οχι μόνο στην Παλαιοιστίνη όπως την περίοδο στο 1967, αλλά στην ιστορική Παλαιοιστίνη, που περιλαμβάνει και το έδαφος του σημερινού κράτους του Ισραήλ. Οι Σιωνιστές αντίρομον θεωρούν σε κάθε τέτοια οικεύφη, γιατί γνωρίζουν ότι αν επιστρέψουν περίπου 5 εκατομμύρια πρόσφυγες, που σήμερα ζουν σε προσφυγικά στρατόπεδα σε διάφορες χώρες, υπό άθλιες τις περισσότερες φορές συνθήκες, αυτό θα σημάνει το τέλος του κράτους του Ισραήλ. Αυτή την ανησυχία των Σιωνιστών τη συμμερίζονταν ακόμα κι ο Αραφάτ, όταν σε κατάπτυστο άρθρο του στους Τάιμς της Νέας Υόρκης (3/2/2002) κατήγγειλε την «τρομοκρατία» και συνέδε το δικαίωμα της επιστροφής των προσφύγων με τις «δημογραφικές ανάγκες» του Ισραήλ. Αυτές οι «δημογραφικές ανάγκες» έκαναν τους Σιωνιστές να είναι πολύ φειδωλοί στις «υποχωρήσεις» τους ως προς αυτό το ζήτημα.

Στα πρακτικά μιας ενδοπαλαιοιστικής σύσκεψης που έγινε στη Ραμάλλα μεταξύ του επικεφαλής των διαπραγματευτών της Π.Α. Σαέμπτ Ερεκάτ και της μονάδας υποστήριξης των παλαιοιστίνων διαπραγματευτών NSU (Negotiation Support Unit), στις 16 Ιουνίου του 2009, αναφέρονται τα εξής: «Ερεκάτ: Ο Ολμερτ (σ.σ. τότε πρωθυπουργός

Προδότες με πατέντα (2)

του Ισραήλ) αποδέχεται 1.000 πρόσφυγες κάθε χρόνο για τα επόμενα 10 χρόνια, σύνορα του '67 και 100% της Δυτικής Οχθής και της Γάζας, Ανατολική Ιερουσαλήμ σαν πρωτεύουσα μας – ό, τι είναι αραβικό είναι αραβικό, ό, τι είναι εβραϊκό είναι εβραϊκό – η Jordan Valley, η Νεκρή Θάλασσα. Σάμι Άλ Αμπέντ: Κι για συμφωνών. Ο ΑΜ (σ.σ. Αμπού Μάζεν, δηλαδή ο πρόεδρος της Π.Α., Μαχμούντ Αμπάς) θα πρέπει να βγάλει λόγο. Ερεκάτ: Θα ήθελα να διαβάσω όλες τις ιδέες σου. Τι θα ήθελες να ακούσεις στο λόγο του ΑΜ;». Οπως φαίνεται από το παραπάνω απόσπασμα ο Ερεκάτ και ο συνομιλητής του φέρεται να συμφωνούν με την πρόταση Ολμερτ για επιστροφή μόλις 10.000 προσφύγων μέσα στην επόμενη δεκαετία, δηλαδή ποσοστό δύο τοις χιλίοις του συνόλου των παλαιοιστίνων προσφύγων!

Τρεις μήνες πριν (24/3/2009), ο ίδιος ο Αμπάς, σε ανάλογη συνάντηση με το NSU, παρουσία του Ερεκάτ, χαρακτήριζε «παράλογο» να ζητούν την επιστροφή των 5 εκατομμυρίων ή ακόμα και 1 εκατομμυρίου προσφύγων, γιατί αυτό θα σήμαινε το τέλος του Ισραήλ, αλλά δεν μπορούσαν και να δεχτούν 5.000 σε 5 χρόνια, όπως προτείνει το Ισραήλ. Χρειάστηκε να περάσουν μόλις τρεις μήνες για ν' αρχίσει να κερδίζει έδαφος η ισραηλινή πρόταση για επιστροφή 1.000 προσφύγων το χρόνο για 10 χρόνια! Σημειώστε ότι ένα χρόνο πριν, σε e-mail με ημερομηνία 23/7/2008, που έστειλε ο γάλλος νομικός σύμβουλος της NSU Ζηγιάντ Κλο προς τον αραβικής καταστολής αμερικάνικο δικηγόρο Ζεϊνάν Σαλάχι (που ανήκει και αυτός στην επιτελεία της NSU), αναφέρει ότι «ο Αμπάς προσέφερε εξαιρετικά χαμηλή πρόταση για τον αριθμό των επιστρέφοντων στο Ισραήλ, μόλις λίγες βδομάδες μετά το ξεκίνημα της διαδικασίας».

Οπως και να έχει το πρόγραμμα, ο αριθμός των προσφύγων που αποδέχεται η Π.Α. να επιστρέψουν στο Ισραήλ είναι «συμβολικός», δύπως τον χαρακτήρισε ο ίδιος ο Ερεκάτ στη συζήτηση που είχε με τον αμερικάνικο απεσταλμένο Ντεβίντ Χέλι στις 15/1/2010 στην Ιεριχώ: «Οι ισραηλινοί θελουν τη λύση των δύο κρατών, αλλά δεν μας εμπιστεύνται. Τη θέλουν περισσότερο από όσο νομίζεις, ορισμένες φορές περισσότερο από τους Παλαιοιστίνους. Αυτό που είναι σ' εκείνο το χαρτί τους δίνει τη μεγαλύτερη ιερουσαλήμ στην εβραϊκή ιστορία συμβολικό αριθμό επιστροφής προσφύγων, αποστρατικοποιημένο κράτος... τι περισσότερο μπορώ να δώσω?». Σε ερώτηση του Χέλι να γίνει πιο συγκεκριμένος, ο Ερεκάτ απαντά ότι το χαρτί που αναφέρει προβογύμενα το έγραψε ο ίδιος ο Αμπάς και το μετέφρασε την ομάδα του.

Καταστολή της Αντίστασης

Η συνεργασία των δύο πλευρών (Π.Α. και Ισραήλ) σε ζητήματα «ασφαλείας» είναι γνωστή. Τα παλαιοιστικά έγγραφα αποκαλύπτουν, όμως, σκανδαλώδεις λεπτομέρειες που ξεμπροστίζουν εντελώς τον προδοτικό ρόλο της Π.Α. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ή δολοφονία γηγετικού στελέχους των Ταξιαρχών Μαρτύρων του Αλ-Ακσα (τμήμα της Φωτάχ), του Αλ Μαντχούν, το Νοέμβρη του 2005. Οι Σιωνιστές ζητούν ανοιχτά από την Π.Α. να τον δολοφονήσει και να τελευταία απαντά ότι οι δυνατότητές της είναι περιορισμένες! Ο διάλογος μεταξύ του τότε πρωθυπουργού Πολέμου του Ισραήλ Σαούλ Μοφάζ και

του υπουργού Εσωτερικών της Π.Α. Νασέρ Γιούσεφ είναι χαρακτηριστικός: «Μοφάζ: ...γι' αυτό που συζητήσαμε, ο Χασάν Μαντχούν, ξέρουμε τη διεύθυνσή του και ο Ρασίντ Αμπού Σαμπάτ (σ.σ. επικεφαλής της Προληπτικής Υπηρεσίας Ασφαλείας στη Γάζα) το γνωρίζει αυτό. Γιατί δεν τον σκοτώνετε... Γιούσεφ: Δώστε μοι οδηγίες στον Ρασίντ (σ.σ. Αμπού Σαμπάτ) και θα δούμε. Μοφάζ: Από τότε που μιλήσαμε έχει σχεδιάσει μια επιχείρηση, αυτό ήταν πριν τέσσερις βδομάδες, και ξέρουμε ότι θέλει να χτυπήσει το Κάρνι ή το Ερέζ (σ.σ. συνοριακά περάσματα μεταξύ Γάζας και Ισραήλ). Δεν είναι Χαμάς και μπορείτε να τον σκοτώσετε. Γιούσεφ: Δουλεύουμε, η χώρα δεν είναι ευκόλη, οι δυνατότητές μας είναι περιορισμένες και δεν μας έχετε προσφέρει τίποτα. Μοφάζ: Καταλαβαίνω ότι τίποτα δεν έχει επιτευχθεί στη Λωρίδα. Γιούσεφ: Δεν ανηγνωρίζετε την προσπάθεια που έγινε;».

Ενας μήνας αργότερα (28/2/08), σε σύκεψη που έγινε στο γραφείο της Λίβνι, η τελευταία ρωτά τον Κορέι αν μπορεί μια μελλοντική συμφωνία να περιλαμβεί την ισραηλινή παρουσία στο διάδρομο «Φιλαδέλφεια». Ο Κορέι απαντά: «Η Παλαιοιστήν θα είναι ανεξάρτητη αλλά θα συνεργάστηκε. Η συμφωνία θα έπρεπε να αντανακλά αυτό με τη δέσμευση στην ασφάλεια. Επομένως, σχετικά με τη παραμέτρους ποσεύων ότι η ασφάλεια είναι μέρος της οπτικής της περιοχής». Τον Οκτώβρη του 2009, ο Ερεκάτ επανέρχεται στο ίδιο θέμα (του ελέγχου των συνόρων της Γάζας με την Αίγυπτο) λέγοντας στον αμερικάνικο διαμεσολαβητή Τζορτζ Μίτσελ, ότι μιλήσε με τον ισραηλινό επικεφαλής των διαπραγματεύσεων Αμος Γκιλάντ και αφού του είπε ότι είναι άνθρωπος της Αιγύπτου (ο Γκιλάντ κι οι ίδιοι τα σύνορα της Αιγύπτου) θα βοηθήσουμε τους Ισραηλινούς, ο Μίτσελ πετάει τη βόμβα: «Η Π.Α. θα βοηθήσει στην προώθηση μιας θετικής απόσπασμας για να συντελούνται διαπραγματεύσεις. Ειδικά κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων, θα απέχει από κάθε δίνων ή υποστήριξη οποιασδήποτε πρωτοβουλίας άμεσης ή έμμεσης στα διεθνή νομικά φρόντιμα που θα υπόσκαπτε αυτή την περιοχή». Ο Ερεκάτ επανέρχεται στην προσπάθεια της Γάζας με την Αιγύπτου με την ισραηλινή παρουσία, και ο ίδιος ο Ερεκάτ παραπονιέται σε άλλη συνάντηση στο ίδιο τη Φατάχ. Οι Σιωνιστές αποδείχθηκαν σχάριστοι. Διέρρευσαν την συμφωνία αυτή μέσω του Λίμπερμαν, όπως ο ίδιος ο Ερεκάτ παραπονιέται σε άλλη συνάντηση που έγινε στις 21/10/09 με το Τζείμι Τζόουνς (σύμβουλο της Κυβέρνησης των ΗΠΑ σε ζητήματα εθνικής ασφάλ

Όνεας μετά τον άλλο οι ελιγμοί του καθεστώτος Μουμπάρακ πέφτουν στο κενό μπροστά στη μαζικότητα και τη δυναμική της λαϊκής εξέγερσης, που συγκλονίζει από τις 25 Ιανουαρίου όλη τη Μέση Ανατολή. Μετά την άκαρπη προσπάθεια των πραιτωριανών του καθεστώτος να καταστείουν την εξέγερση στα πρώτα της βήματα, προκαλώντας το θάνατο τουλάχιστον 300 και τον τραυματισμό 3.000 περίπου ανθρώπων, σύμφωνα με ανακοίνωση του επικεφαλής της υπηρεσίας του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα, η αστυνομία αποσύρθηκε στις 28 Ιανουαρίου από τους δρόμους και πήρε τη θέση της ο στρατός.

Την ίδια μέρα, ο Μουμπάρακ ανακοίνωσε τη διάλυση της κυβέρνησης και το διορισμό ως αντιπροέδρου του στενού συνεργάτη του, Ομάρ Σουλεϊμάν, επικεφαλής της Υπηρεσίας Πληροφοριών, και ως πρωθυπουργό του αρχηγού της Αεροπορίας, Αχμάντ Σαφίκ, με εντολή το σχηματισμό κυβέρνησης, η οποία, θα προχωρήσει σε πολιτικές μεταρρυθμίσεις και οικονομικά μέτρα που θα ανταποκρίνονται στις ανάγκες και στα αιτήματα των εξέγερμένων. Ομως, η απόφαση του Μουμπάρακ δεν έπεισε κανέναν, ενώ οι διαδηλώσεις συνεχίστηκαν και κλιμακώθηκαν με γενική απεργία τη Δευτέρα, 31 Ιανουαρίου, και με την αποκαλούμενη «συγκέντρωση του ενός εκατομμυρίου» στην πλατεία Ταχρί, στο κέντρο του Καΐρου, την Τρίτη, 1η Φεβρουαρίου. Επίσης, στις 31 Ιανουαρίου, ο Μουμπάρακ έδωσε εντολή στον Ομάρ Σουλεϊμάν να καλέσει σε διάλογο τις δυνάμεις της αντιπολίτευσης, οι οποίες απέριψαν την πρόταση αυτή, θέτοντας ως προϋπόθεση για οποιαδήποτε σύζητηση για το σχηματισμό μεταβατικής κυβέρνησης την απομάκρυνση του Μουμπάρακ.

Η συμμετοχή στην κρίσιμη «συγκέντρωση του ενός εκατομμυρίου» ξεπέρασε κάθε προσδοκία, καθώς, σύμφωνα με το «Άλ Τζαζίρα», περισσότερο από ένα εκατομμύριο άνθρωποι κατέλιπαν την πλατεία Ταχρί, παρόλο που ο Μουμπάρακ είχε απαγορεύσει τη κυκλοφορία των τρένων και των λεωφορείων εκείνη την ημέρα για να περιορίσει τη προσέλευση διαδηλωτών. Ο στρατός είχε σχηματίσει μια ανθρώπινη ασπίδα γύρω από την πλατεία, κόνοντας έλεγχο στους προσερχόμενους για όπλα, ενώ ομάδες περιφρούρησης από διαδηλωτές έκαναν έλεγχο σε ταυτότητες και απομάκρυναν όσους θεωρούσαν ύποπτους. Η απόδοση αίτησης στην πλατεία Ταχρί, όπως είχαν παραμείνει στη βάση της ιστορίας, ήταν η αποτελεσματική ηγεσία σε μήνυμά της προς το λαό δήλωση ότι «το μήνυμα των διαδηλωτών ελήφθη, τα αιτήματά τους έγιναν κατανοητά και πρέπει να επιστρέψουν στα σπίτια τους για να αποκατασταθεί η ομαλότητα».

Αρχικά, έκαναν την εμφάνισή τους μεγάλες ομάδες «φιλοκυβερνητικών διαδηλωτών» σε διάφορα σημεία του Καΐρου, με πανό του τύπου «30 χρόνια σταθερότητας, 9 μέρες αναρχία», οι οποίες άρχισαν να κατευθύνονται προς την πλατεία Ταχρί, όπου είχαν παραμείνει όλη τη νύχτα αρκετές χιλιάδες αντικυβερνητικών διαδηλωτών. Κατά το μεσημέρι, ορδές χιλιάδων εξαγγιώνων «φιλοκυβερνητικών διαδηλωτών» άρχισαν την επίθεση με σιδερολοστούς, ρόπταλα, μαχαίρια και μολότοφ εναντίον των αντικυβερνητικών διαδηλωτών, με στόχο να τους διαλύσουν και να τους διώξουν από την πλατεία. Ακόμη και έφιπποι σε άλογα και καμήλες μπήκαν στην πλατεία, κραδαίνοντας ρόπταλα και καταδιώκοντας αντικυβερνητικούς διαδηλωτές. Ακολούθησαν σφοδρές πλύωρες συγκρούσεις ανάμεσα στα δύο αντίπαλα στρατόπεδα, με αποτέλεσμα το θάνατο 7 και τον τραυματισμό άνω των 800 διαδηλωτών, σύμφωνα με δήλωση του υπουργού Υγείας, ενώ, σύμφωνα με δηλώσεις γιατρών, οι

Καμένο χαρτί o Μουμπάρακ

οργής και βλέποντας ότι οι μέρες του στην έξουσία είναι μετρημένες, ο Μουμπάρακ αποφάσισε να παίξει το τελευταίο του χαρτί. Το ίδιο βράδυ, σε τηλεοπτικό διάγγελμά του ανακοίνωσε ότι δεν θα υποβάλει υποψηφιότητα, αλλά θα παραμείνει στη θέση του μέχρι τη λήξη της θητείας του τον ερχόμενο Σεπτέμβριο, για να δρομολογήσει τις συνταγματικές, πολιτικές και οικονομικές μεταρρυθμίσεις που θα απαντούν στα αιτήματα των διαδηλωτών και θα οδηγήσουν σε ελεύθερες εκλογές. Οι «Άδελφοί Μουσουλμάνοι», οι υπόλοιπες δυνάμεις της αντιπολίτευσης και οι φρερόμενοι από την πλατεία για την προστασία των αντικυβερνητικών διαδηλωτών μέσα στην πλατεία άνοιξε για να περάσουν οι ορδές των «φιλοκυβερνητικών» και στη συνέχεια οι στρατιώτες, με άνωθεν προφανώς εντολή, παρακολουθούσαν αμέτοχοι και απαθείς το μακελειό. Δημοσιογράφοι που παρακολούθηκαν τα γεγονότα ανέφεραν ότι βρέθηκαν ταυτότητες αιστυνομικών που συμμετείχαν στις επιθέσεις, ενώ εκπρόσωποι της αντιπολίτευσης κατήγγειλαν ότι στην επιχείρηση συμμετέχουν πληρωμένοι κακοποιοί και αιστυνομικοί με πολιτικά. Χαρακτηριστική είναι η δήλωση του αναπληρωτή διευθυντή του προγράμματος της Διεθνούς Αμνηστείας στη Μέση Ανα-

τραυματίες είναι πολύ περισσότεροι. Οι επιθέσεις συνεχίστηκαν το πρώτη της 3ης Φεβρουαρίου και με πυροβολισμούς από την πλευρά των «φιλοκυβερνητικών διαδηλωτών» και οι συγκρούσεις συνεχίζονται μέχρι και τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο κλοιός που είχε σχηματίσει ο στρατός γύρω από την πλατεία για την προστασία των αντικυβερνητικών διαδηλωτών μέσα στην πλατεία άνοιξε για να περάσουν οι ορδές των «φιλοκυβερνητικών» και στη συνέχεια οι στρατιώτες, με άνωθεν προφανώς εντολή, παρακολουθούσαν αμέτοχοι και απαθείς το μακελειό. Δημοσιογράφοι που παρακολούθηκαν τα γεγονότα ανέφεραν ότι βρέθηκαν ταυτότητες αιστυνομικών που συμμετείχαν στις επιθέσεις, ενώ εκπρόσωποι της αντιπολίτευσης κατήγγειλαν ότι στην επιχείρηση συμμετέχουν πληρωμένοι κακοποιοί και αιστυνομικοί με πολιτικά. Χαρακτηριστική είναι η δήλωση του αναπληρωτή διευθυντή του προγράμματος της Διεθνούς Αμνηστείας στη Μέση Ανα-

■ Ισραήλ

SOS υπέρ Μουμπάρακ

Μεγάλη ανησυχία και αναστάτωση έχουν προκαλέσει στην πολιτική και στρατιωτική ηγεσία του Ισραήλ η λαϊκή εξέγερση στην Αίγυπτο και οι επιπτώσεις της στη διαμόρφωση του συσχετισμού δυνάμεων στη Μέση Ανατολή, καθώς βλέπουν τον κίνδυνο να χάσουν τον πολυτιμότερό τους σύμμαχο στην περιοχή.

Αρχικά, η ισραηλινή κυβέρνηση κράτησε στάση σωτηρίας και αναμονής, διευκρινίζοντας παράλληλα ότι η διατίρηση της ειρηνευτικής συμφωνίας του 1979 με την Αίγυπτο είναι υψηλή στης σημασίας για τα συμφέροντα του Ισραήλ.

Η πρώτη επίσημη δήλωση έγινε από το Νετανιάχου στις 30 Ιανουαρίου, πέντε μέρες από την έναρξη της εξέγερσης, που επεσήμανε: «Παρακαλούμε με ανησυχία αυτά που συμβαίνουν στην Αίγυπτο και στην περιοχή μας. Το Ισραήλ και η ΕΕ

τολή και τη Βόρεια Αφρική, Hassiba Hadj Sahraui: «Υπάρχουν ενδείξεις ότι η βία έχει ενορχηστρωθεί από τις αρχές για να σταματήσουν τις διαδηλώσεις. Οι δυνάμεις ασφάλειας που κανονικά έχουν την ευθύνη της αστυνόμευσης και της προστασίας των διαδηλωτών δεν έχουν επέμβει για να χωρίσουν τις δύο ομάδες. Μάρτυρες από τη Μαχαλά και το Κάιρο ανέφεραν ότι είδαν φορτηγά που μετέφεραν φιλοκυβερνητικούς διαδηλωτές. Δεν είναι η πρώτη φορά που οι αιγυπτιακές αρχές χρησιμοποιούν αυτή την τακτική για να καταστείουν διαδηλώσεις. Αν έχουν έτσι τα πράγματα, πρόκειται για ένα πολύ κυνικό και αιματηρό τρόπο για να καταστείουν διαδηλώσεις».

Είναι φανερό ότι η κλίκα του Μουμπάρακ, βλέποντας ότι δύο οι ελιγμοί της πέφτουν στο κενό, καταφέγγιε στη βία για να σπείρει το φόβο και τον πανικό στο λαό, σε μια έσχατη απεγνωσμένη προσπάθεια να περιορίσει και να καταστείλει τη λαϊκή εξέγερση για να μπορέσει να κρατηθεί στην έξουσία. Εχοντας ελάχιστες ελπίδες να πετύχει το στόχο της και δικινδυνεύοντας να γίνει ακόμη πιο ορμητικό και επικίνδυνο το ποτάμι της λαϊκής εξέγερσης. Παραβλέποντας ακόμη και τις πιέσεις των αμερικάνων πατριώτων της, που θεωρούν τελειωμένους πολιτικά τον Μουμπάρακ και την κλίκα του και απαιτούν «ομαλή μετάβαση τώρα, με τη συμμετοχή της αντιπολίτευσης σε μια μεταβατική κυβέρνηση», σύμφωνα με την τελευταία δήλωση του Μπαράκ Ομπάμα.

Αυτό που τους ενδιαφέρει είναι η αποκατάσταση της ομαλότητας και της σταθερότητας της ομαλότητας και της συντομότερο, για να δισχειριστούν με μεγαλύτερη άνεση τη νέα πραγματικότητα και να έχουν τις λιγότερες δυνατές απώλειες. Είναι φανερό ότι, όπως και ο Ισραηλινός, αιφνιδιαστηκαν από τις εξελίξεις, με αποτέλεσμα να μην έχουν ετοιμάσει την πλέον κατάλληλη για τα συμφέροντά τους διάδοχη λύση. Γι' αυτό και δεν έχουν πρόβλημα να στηρίξουν ως εναλλακτική λύση μια μεταβατική κυβέρνηση με επικεφαλής θα καθοριστούν κυρίως από την πίεση που μπορεί να ασκήσει το λαϊκό κίνημα όσο και από το ρόλο που θα παίξει στο πολιτικό γίγνεσθαι το πιο ισχυρό και οργανωμένο κίνημα της αντιπολίτευσης, οι «Μουσουλμάνοι Αδελφοί». Ολ' αυτά, όμως, θα τα δούμε όταν θα έχουμε μπροστά μας τις επόμενες εξελίξεις.

Κατασταλτικό ντελίριο

Δεν είναι μόνο η απεργία πείνας των 300 μεταναστών που αντιμετωπίστηκε από την κυβέρνηση με όλα τα όπλα της κρατικής καταστολής, που έφτασαν μέχρι την απαγγελία κατηγοριών κακουργηματικού χαρακτήρα, για trafficking (!) σε μέλη της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης. Κάθε μέρα έχουμε εκδηλώσεις ενός κατασταλτικού ντελίριου της κυβέρνησης ενάντια σε ό,τι κινείται και διεκδικεί σ' αυτή τη χώρα.

Οι εργαζόμενοι στο Μετρό, που δεν πειθάρχησαν στη δικαστική απαγόρευση της απεργίας τους, απειλούνται τώρα με διώξεις για παραβίαση δικαστικής απόφασης. Οσοι δεν πληρώνουν στα διόδια απειλούνται με διώξεις (οι πρώτες έχουν ήδη ασκηθεί). Απειλές εκτοξεύονται και κατά των γιατρών, οι οποίοι εξακολουθούν να βρίσκονται μέσα στο υπουργείο Υγείας την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές.

Οι μόνοι που δεν διώκονται είναι οι χρυσοκάνθαροι της κεφαλαιοκρατίας και οι μιζάδοροι της πολιτικής. Το νομικό καθεστώς είναι κομμένο και ραμμένο στα μέτρα τους.

Ενας τυχάρπαστος που εκτοξεύθηκε στα ψηλά της αστικής πολιτικής, επειδή προσκολλήθηκε στην καμαρίλα του Παπανδρέου, ο Πεταλωτής, μας παραδίνει μαθήματα δημοκρατικής δεοντολογίας και υπευθυνότητας! Οι ζάμπλουτοι των ΜΜΕ ουρλιάζουν για την «ανομία» που επικρατεί στη χώρα, αναπαράγοντας τα φτωνιάρικα επιχειρήματα του Παπανδρέου.

Μπορεί οι αγώνες που αναπτύσσονται να είναι αποσπασματικοί και αισύνδετοι μεταξύ τους, όμως ολοένα και περισσότερο γίνεται φανερό πως δεν θα μπορέσουν να αναπτυχθούν αγώνες, αν δεν έρθουν σε σύγκρουση με την αστική νομιμότητα. Το σύστημα θα βάλει μπροστά τους μηχανισμούς του. Αυτούς που παρουσιάζονται δίθεν σαν ουδέτεροι. Τότε πια δεν παίζεις με θεσμικά ιδεολογήματα και καταγγελίες. Ή σκύβεις το κεφάλι και υποτάσσεσαι πά πας κόντρα στην αστική νομιμότητα, προτάσσοντας το δίκιο του αγώνα.

Γύρω μας, λαοί ξεσπούνται ενάντια σε σιδερόφραχτες δίκτατοριες. Κορμιά πέφτουν στον αγώνα για ψωμί και ελευθερία. Οσοι μένουν όρθιοι συνεχίζουν και με το παράδειγμά τους αποτελούν έμπνευση για όλο τον κόσμο. Από τον αγώνα τους πρέπει να εμπνευστούμε κι εμείς.

Είναι ξεκάθαρο πια, πως η χούντα του ντόπιου και ξένου κεφαλαίου, η χούντα της τρόικας και της κυβέρνησης δεν πρόκειται να μας αφήσει ούτε σε δυο ούτε σε τρία χρόνια. Ηδη, νέα μέτρα πέφτουν στο τραπέζι, ετοιμάζοντάς μας για ένα μακρόχρονο αλυσόδεμα, χωρίς πυρεομνία λήξης. Επειδή αυτοί ξέρουν τι μας επιφυλάσσουν, γ' αυτό επιδίδονται σ' αυτό το κατασταλτικό ντελίριο, ακόμα και για μικρής σημασίας περιπτώσεις ανυπακοής. Ζητούμενο είναι η δική μας απάντηση, πριν μας κάτσουν για τα καλά στο σβέρκο.

«Ο Λοβέρδος δεν είναι υπουργός, είναι ένας ψεύτης και ηδοποιός». Το σύνδημα φώναζαν οι γιατροί που μπούκαραν και έκαναν κατάληψη στο υπουργείο Υγείας. Θα διαφωνήσουμε κατά τα δύο τρίτα. Διότι ο Λοβέρδος αναμφισθήτητα είναι ψεύτης [εμείς τον έχουμε κάνει εξώφυλλο σαν Πινόκιο], νομίζει πως είναι ηδοποιός, αλλά είναι χειρότερος από τον Σβαρτσενέγκερ και βέβαια είναι υπουργός.

Τι περίμεναν, δηλαδή, οι γιατροί, ότι υπουργοί γίνονται μόνο ειλικρινείς και έντιμοι άνδρωποι; Όσο και να σκαλίσουν τη μνήμη τους δεν πρόκειται να βρουν τέτοιους. Ζευταράδες και ηδοποιούς δα βρουν πολλούς.

Βέβαια, τα συνυδήματα συχνά δεν ακριβολογούν κι ακόμα πιο συχνά σκαρώνυνται στο πόδι. Το πετάει ένας και το πιάνουν οι υπόλοιποι. Σημασία έχει, πάντως, πως δεν υπάρχει Ελληνας που να μην έχει πάρει χαμπάρι τον συγκεκριμένο πολιτικό. Προσπαθεί καθημερινά να δίνει δεσμοτικές παραστάσεις και γελάει μαζί του το σύμπαν. Εξακολουθεί να είναι υπουργός, όμως, και με αποφάσεις του να καθορίζει τις ζωές μας.

■ Ρατσισμός

Υπάρχει άνθρωπος χωρίς κουλτούρα; Υπάρχει λαός χωρίς κουλτούρα; Μόνο οι ναζί διαπαντίσουν καταφατικά. Κάθε άλλος δια παντίσει πως κάθε λαός έχει την κουλτούρα του, κάθε άνθρωπος έχει την κουλτούρα του. Η υφουργός Εργασίας Άννα Νταλάρα επέλεξε, προφανώς, να συνταχθεί με το ναζισμό. Γ' αυτό και σε ραδιοφωνική της συνέντευξη (26.1.11) απάντησε, αναφέρομενη στους μετανάστες ότι «αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν κουλτούρα, είναι διαφορετικοί!» Η διαφορετικότητα βαφτίζεται έλλειψη κουλτούρας, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που ο Χίτλερ και οι οπαδοί του χαρακτίριζαν τους μη «αρίσους». Κι όμως, αυτή η κυρία, η παντελώς αμόρφωτη, η κυνική, με τις απροκάλυπτα ρατσιστικές αντιλήψεις, εξακολουθεί να είναι υφουργός και μάλιστα αρμόδια για δέματα μετανάστευσης.

Την διαγωνίστικη επάξια η Γραμματέας Μεταναστευτικής Πολιτικής της ΝΔ, βουλευτής Φωτεινής Πιπιλή, που ενοχλήθηκε σφόδρα επειδή στους μετανάστες απεργούς πείνας παραχωρήθηκε «ένα από τα λιγότερα εναπομείναντα ιστορικά στολίδια της προπολεμικής Αθήνας». Είναι δυνατόν τα στολίδια να παραχωρούνται στους... υπα-

νάπτυκτους; «Είναι ντροπή για την πόλη των Αθηνών -δήλωσε- είναι προσβολή για τους Αθηναίους του πολύπαθου κέντρου, είναι πρόκληση για τους υπό συνεχή κατοχή λαθρομεταναστών και εγκληματικών στοιχείων κατοίκους της ευρύτερης περιοχής, πέριξ του αρχοντικού, Αγ. Μελετίου, Πατησίων, Αχαρνών, Πλατείας Βικτωρίας, πλατείας Αγ. Παντελεήμονα να μετατρέπεται ένα ιστορικό αρχιτεκτόνημα σε κατάλυμα - με άγνωστη εξέλιξη- ακριβώς απέναντι από το Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών».

■ Μνημείο υποκρισίας

Την ώρα που ο ΣΥΝ με ανακοίνωσή του κατηγορούσε τους μετανάστες για αδιαλλαξία, επειδή αρνήθηκαν να φύγουν από τη Νομική και να πάνε σ' ένα κτίριο που δεν τους χωρούσε, που τους δινόταν για τρεις μόνο μέρες και στο οποίο δια βρίσκονταν χωρίς τους αλληλέγγυους και με αστυνομική παρουσία στην πόρτα, το ΝΑΡ εξέδιδε τη δική του ανακοίνωση στην οποία δεν άναβε μεν το πράσινο φως στην κυβέρνηση για την προστοκή της στάση [ούτε μια ανακοίνωση δεν έχει βγάλει, ακόμα και μετά την κατάδεση του νομοσχέδιου της κυβέρνησης για τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς]. Η απόφαση πέρασε με μεγάλη πλειοψηφία, παρά τη λυσσασμένη αντίδραση της διοίκησης του σωματείου [του ΠΑΜΕ συμπεριλαμβανόμενου]. Κανένας δεν μπορούσε να

■ Με τις μουτσούνες φορεμένες

Εργάτες της βάσης είχαν κάνει πρόταση στη γενική συνέλευση των εργαζόμενων της ΕΘΕΛ να πραγματοποιήσουν διαδήλωση που δια τέλη γε στα γραφεία της ΓΣΕΕ, για να την καταγγείλουν για την προσοτική της στάση [ούτε μια ανακοίνωση δεν έχει βγάλει, ακόμα και μετά την κατάδεση του νομοσχέδιου της κυβέρνησης για τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς]. Η απόφαση πέρασε με μεγάλη πλειοψηφία, παρά τη λυσσασμένη αντίδραση της διοίκησης του σωματείου [του ΠΑΜΕ συμπεριλαμβανόμενου].

Συγκεντρώθηκαν, λοιπόν, εκαντόναδες εργαζόμενοι, οδηγοί στην πλειοψηφία τους, και με επικεφαλής το γνωστό πανό του σωματείου τους («ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ»), αλλά με απούσα σύμπαση τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, πορεύτηκαν προς το παλάτι της ΓΣΕΕ, όπου βρήκαν να τους περιμένουν τα ΜΑΤ με τις μουτσούνες φορεμένες. Ετοιμα, δηλαδή, να βαρέσουν στο ψαχνό τους εργάτες, αν δοκίμαζαν να κάνουν «ντου» προς το κτίριο.

Ποιος φώναξε τα ΜΑΤ; Η διοίκηση της ΓΣΕΕ, φυσικά, που έχει φτάσει στο έσχατο σημείο εξετελισμού, να χρειάζεται την αστυνομία για να την προστατεύσει από την οργή των εργατών.

Ζητήσει από τους απεργούς πείνας να σηκώσουν αυτοί την υπεράσπιση του ασύλου. Γι' αυτό και απ' όλες τις συνιστώσες της αλληλεγγύης καμιά δεν ζήτησε από τους μετανάστες να σηκώσουν αυτό το βάρος, παραμένοντας στη Νομική και μετά την άρση του ασύλου. Θα περιμέναμε, όμως, το άσυλο να το υπερασπιστούν αυτοί που παριστάνουν τους σπουδαίους και τους δυνατούς. Τουλάχιστον, δα περιμέναμε δυο λόγια αυτοκριτικής για την αδυναμία του κινήματος, τα οποία ποτέ δεν διαβάσαμε.

Στα παχιά λόγια είναι «μανούλες» οι του ΝΑΡ. Ας απαντήσουν, όμως, σε δυο απλά ερωτήματα. Πρώτο, γιατί δεν συμμετέχουν στην πρωτοβουλία αλληλεγγύης, μολονότι κλήθηκαν; Δεύτερο, γιατί έβαλαν την πορεία του «συντονισμού πρωτοβάθμιων συμπατέιων» την Τετάρτη και όχι την Πέμπτη, για την οποία είχε ήδη αποφασιστεί πορεία της πρωτοβουλίας αλληλεγγύης; Κι επίσης, γιατί δεν πάτησαν το πόδι τους στην έκτακτη πορεία της περασμένης Παρασκευής, μια μέρα μετά την άρση του ασύλου και την εκδίωξη των απεργών πείνας από τη Νομική;

■ Εντολείς και εντολοδόχοι

«Η κυβέρνηση δα είναι αυστηρή με όσους υποκίνησαν και οργάνωσαν την κατάληψη δέοντας σε κίνδυνο τη χώρα κοινωνικά και οικονομικά», δήλωσε ο Γ. Ραγκούσης, συμπληρώνοντας ότι δα κινηδούν από τον εισαγγελέα οι διαδικασίες ποινικής διώξεις σε όσους έχουν συμμετάσχει στη διαδικασία κατάληψης της Νομικής.

Ο μηφτεράς από την Πάρο, που κόλλησε δίπλα στον Παπανδρέου και έγινε σε λίγα χρόνια υπερυπουργός, αγνοεί στοιχειώδεις αρχές του πολιτεύματος, όπως π.χ. η «ανεξαρτησία» της Δικαιοσύνης. Βγήκε και προανήγγειλε αυτός τις ποινικές διώξεις, αποκαλύπτοντας το ρόλο εντολοδόχου της κυβέρνησης, που πάζουν οι δικαιοτικές αρχές.

Στη συνέχεια το προχώρησε ακόμα παραπέρα: «Και ας κρατήσουμε ότι υπήρξαν συγκεκριμένοι υποκινητές, οργανωτές στους οποίους πρέπει να αποδοθούν ευδίνες πάση δυσία από τον Εισαγγελέα», δήλωσε την περασμένη Δευτέρα, 31 Γενάρη, σε ραδιοφωνική εκπομπή του του «Βήμα FM». Πάση δυσία διώξεις; Και πού πήγε ο περιβότος νομικός πολιτισμός; Ψιλά γράμματα για τον παριανό μηφτερά που έγινε πολιτικός.

■ Επικεφαλής των εργατοπατέρων

Αν ξεφυλλίσεις το «Ριζοσπάστη» και καταφέρεις να βρεις κάναν μικρό δημοσίευμα για το νομοσχέδιο για τις αστικές συγκοινωνίες, δα βρεις και το απαράίτητο συμπλήρωμά του: μπόλικες καταγγελίες ενάντια σε ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΣΥΝ, που υπονομεύουν και ξεπουλούν τον αγώνα και τα παρόμια. Ομως, στις δύο τελευταίες γενικές συνέλευσις των εργαζόμενων της ΕΘΕΛ, ήταν η παράταξη του Περισσού που συσπέιρωσε γύρω της όλους τους... πουλημένους, δηλαδή την ΠΑΣΚΕ και τη ΔΑΚΕ. Την πρόταση της ΔΑΣ (παράταξη του Περισσού) υποστήριξαν η ΠΑΣΚΕ και η ΔΑΚΕ και στο ΔΣ του σωματείου και στη γενική συνέλευση. Μάλιστα, τη δεύτερη φορά (την περασμένη Δευτέρα, 31 Γενάρη) η πρόταση του ΔΣ, που την παρουσίασε ο εκπρόσωπος του Περισσού, ηπήδηκε κατά κράτος από την αγωνιστική πρόταση εργαζόμενων, οι οποίοι συσπειρώθηκαν το τελευταίο χρονικό διάστημα, βλέποντας το γενικό ξεπούλημα.

Ξέρετε τι προέβλεπε, εκτός των άλλων, η πρόταση των ΔΑΣ-ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ; Οτι η επόμενη γενική συνέλευση δα γίνει στις 14 Φλεβάρη. Δηλαδή, μετά την ψήφιση του νομοσχέδιου από το Ρέπουντα! Ας σταματήσουν, λοιπόν, να εμφανίζονται σαν ταξιδιούς και αδιάλλακτοι συνδικαλιστές.

Φυσικά, το ρεπορτάζ του «Ριζοσπάστη» δεν έδινε την παραμήκη πληροφορία για όλ' αυτά. Μιλούσε γενικά για όλα τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, υποστηρίζοντας ότι οι εργαζόμενοι «έχουν απέναντι τους όχι μόνο τις διώξεις της κυβέρνησης, αλλά και τις συνδικαλιστικές πλειοψηφίες, οι οποίες προσπαθούν να βάλουν επιπόδια στην αποτελεσματικότητα των κινητοποιήσεων (που οι ίδιες κηρύσσουν, αναγκασμένες από τα πράγματα)». Κατηγορούσε, δε, την ΠΑΣΚΕ, ότι απουσίαζε από τη συνεδρίαση του ΔΣ στα μπλε λεωφορεία, χωρίς να λέει τίποτα για τη συμμαχία ΔΑΣ-ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ.

■ Στυλοβάτες του συστήματος

Και γιατί ο Περισσός επέλεξε στη συγκεκριμένη περίπτωση να πορευτεί μαζί με την ΠΑΣΚΕ και τη ΔΑΚΕ και μάλιστα ενόψει μιας αφοδόροτας επίδεσης της κυβέρνησης; Γιατί είναι δύναμη-στυλοβάτης του συστήματος. Αρκεί ν' αναφέρουμε μια λεπτομέρεια για να φανεί καλύτερα αυτό. Πρότειναν να γίνει πορεία στα γραφεία του ΣΕΒ! Ο ΣΕΒ, βέβαια, είναι αυτός που είναι, όμως στη συγκεκριμένη περίπτωση άμεσος αντίπαλος των εργαζόμενων είναι η κυβέρνηση. Φοβήθηκαν, όμως, ότι αν η πορεία πήγαινε στη Βουλή ή σε κάποιο υπουργείο, οργισμένοι οι εργάτες δα έκαναν «ντου» και δεν θα μπορούσαν να τους κρατήσουν. Γι' αυτό πρότειναν πορεία στην ερημία των γραφείων του ΣΕΒ. Οσο πιο μακριά τόσο πιο καλά.

Δεν είχαν ν' αντιμετωπίσουν μόνο τη Διλυσσασμένη επίθεση της κυβέρνησης, της ΝΔ, του ΛΑΟΣ και των αστικών ΜΜΕ οι 300 μετανάστες απεργοί πείνας και οι αλληλέγγυοι σ' αυτούς. Δεν είχαν ν' αντιμετωπίσουν μόνο τη βρόμικη προβοκατοριογική προπαγάνδα του Περισσού, που έδωσε και πάλι ρέστα. Είχαν ν' αντιμετωπίσουν και ορισμένους «συμμάχους», οι οποίοι πήραν το ρόλο του εισαγγελέα που εγκαλεί «από κινηματικές θέσεις» τους «ανεύθυνους», οι οποίοι «παρέσυραν» τους μετανάστες.

Ο Π. Παπακωνσταντίνου, για παράδειγμα, παραπτερεί κατ' οριχήν ότι «απότελεί θετικό γεγονός ότι απετέραπτη η παραβίαση του πανεπιστημιακού ασύλου», και ότι σ' αυτό «συνέβαλε η στάση και η κινητοποίηση όλων των ριζοσπαστικών, αριστερών δυνάμεων», πρωτίστως δε «η μοχητική κινητοποίηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η παρουσία στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ στη Νομική και η κατηγορηματική τοποθέτηση της Αλέκας Παπαρήγω! Αρχή με φέμα, δηλαδή, καθόσον η μεν ΑΝΤΑΡΣΥΑ κατέβηκε στην Ακαδημίας με

ρονται. Και η πατρονεία γίνεται πιο αποκρουστική όταν σαν κοινοί προβοκάτορες τη «φορέσουμε» στον αντιεξουσιαστικό χώρο.

Ο εισαγγελικός οίστρος συνεχίζεται με κατηγορίες ότι δεν εξασφαλίστηκε η «μέγιστη συσπείρωση δυνάμεων, στο επίπεδο των ταξικών συνδικάτων, ομοσπονδιών, εργατικών κέντρων, μετώπων και κινήσεων στο εργατικό κίνημα» και ότι δεν υπήρξε έγκαιρη ενημέρωση και ο πολιτικός φορέας στον οποίο συμμετέχει. Είχαν ενημερωθεί όχι απλά για να γνωρίζουν τι πρόκειται να συμβεί, αλλά για να συμμετάσχουν ιστόματα στην Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης. Θέλει, μήπως, ο Παπακωνσταντίνου να του πούμε ποιο στέλεχος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήρθε στην ιδρυτική σύσκεψη της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης, πολύ πριν αποφασιστεί η ημε-

πο την προχειρότητα, την επιπολαίτητα, τη ρηχότητα μιας πολιτικής κατεύθυνσης που θεωρεί το μεταναστευτικό μόνο ως θέμα δικαιωμάτων και αγνοεί ή βάζει σε δεύτερη μοίρα τις πολιτικές του διαστάσεις. Είναι μια πολιτική κατεύθυνση που δείχνει να μη λαμβάνει υπόψη της τα θέματα που έχει αναδείξει η νέα συγκυρία, με το Μνημόνιο, την τρόικα, την ολομέτωπη επίθεση σε κατακτήσεις και δικαιωμάτα του μαζικού κινήματος».

Τι κάνεις Γιάννη; Κουκιά σπέρνω. Πληροφορούμε τον κ. Ρινάλντι ότι 300 μετανάστες προγματοποιούν απεργία πείνας. Εναντί αυτής πώς τοποθετείται; Οσο για το αν-εμείς τουλόχιστον- παίρνουμε υπόψη μιας του Μνημόνιο και την πολιτική του, ο κ. Ρινάλντι είναι ο τελευταίος που μπορεί να μας παραδώ-

Οι «κινηματικοί» εισαγγελείς και οι μετανάστες

λήγους διαδηλωτές, εν αντιθέσει με τους πολύ περισσότερους που είχαν παραταχθεί στη Σόλωνος, επιπρόσθετα δε φρόντισαν ν' αποχωρήσουν αρκετές ώρες πριν επιτευχθεί συμφωνία και επιτραπέσει μετανάστες και αλληλέγγυους να αποχωρήσουν, τα δε στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ δεν έπαιξαν κανένα ρόλο διότι δεν τους επιτράπηκε να παίξουν (όσο για την τοποθέτηση της Παπαρήγα, στο κομματικό ακροστάτιο απευθυνόταν και δχι στην κυβέρνηση).

Ολ' αυτά, όμως, τα «αγαπητιστικά» για τη σύμπασα αριστερά (πλην ΔΗΑΡΙ και μεριδιας στελεχών του ΣΥΝ) είναι απλά η εισαγγελή για τα περαιτέρω. Αρκού διαπιστώσει ότι «η κυβέρνηση και οι κυρίαρχοι κύκλοι κατάφεραν να υπονομεύσουν, εν τινι μέτρω, το άσυλο στα μέρη των πολιτών και να ερεθίσουν συντηρητικά αντανακλαστικά με την εκμετάλλευση των γεγονότων της Νομικής», το στέλεχος του ΝΑΡ περνά στο παραμύθι περί «πολιτικής ωριμότητας», θέτοντας το ερώτημα «κατά πόσο μπορεί να θεωρηθεί πολιτικά σκόπιμη η άσκηση αυτού του δικαιωμάτου στο συγκεκριμένο χώρο, τη συγκεκριμένη στιγμή, με το συγκεκριμένο τρόπο». Απορροφήμενος από τις ασχολίες του στον αστικό Τύπο, δεν μπαίνει καν στο κόπτο να μάθει από το πτολεμαϊκό πλήθος της γραφειοκρατικής γηγεσίας του συνδικαλιστικού κινήματος».

Ετερος «κινηματικός» εισαγγελέας, ο Ρ. Ρινάλντι της ΚΟΕ, μας κούνησε αυστηρά το δάχτυλο μέσω όρθρου με τίτλο

Αλληλεγγύη από τους αγωνιζόμενους κατοίκους της Κερατέας

Κυριακή απόγευμα. Πέντε άνδρες εμφανίζονται στην πόρτα του νεοκλασικού της Ηπείρου και Πατησίων. «Είμαστε από την Κερατέα και ήρθαμε να εκφράσουμε τη συμπαραστασία μας». Οι απεργοί πείνας δεν γνώριζαν περί Κερατέας, εμείς όμως γνωρίζαμε. Τους καλωσορίσαμε, τους φέραμε σε επαφή με τους απεργούς πείνας, τα είπαν, εξήγησαν οι μεν στους δε το περιεχόμενο του αγώνα τους. Υστερα, βγήκαν έξω και άρχισαν να κουβαλούν κουβέρτες. Πολλές κουβέρτες.

τες, ολοκαίνουργιες, μέσα στις νάιλον θήκες τους. Εφτιαξαν
ένα μεγάλο σωρό, έβγαλαν και μερικές φωτογραφίες με τους
απεργούς πείνας και έφυγαν σεμνά και αθόρυβα όπως είχαν
έρθει.

Οι αγώνες, όταν ξεπερνούν τα στάνταρ της «εθιμοτυπίας» και ξετυλίγονται σε επίπεδα σύγκρουσης με το αστικό κράτος, προκαλούν αλλοιάς και στις συνειδήσεις. Αν δεν υπήρχε η καθημερινή σχεδόν σύγκρουση με τα ΜΑΤ, δεν νοιμίζουμε ότι θα βλέπαμε ανθρώπους από μια πολιτικά συντηρητική περιοχή να έρχονται να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους σε απεργούς πείνας μετανάστες.

Σαν κοινοί χαριέδες

Το βιολί του συνέχισε ο Περισσός χύνοντας χολή και πετώντας λάσπη στην απεργία πείνας των 300 μεταναστών εργατών. Επειδή πολιτικά δεν μπορούν να την πέσουν στους μετανάστες, το αίτημα των οποίων, φραιστικά τουλάχιστον, αναγνωρίζουν ως δίκαιο, την πέφτουν στους αλληλέγγυους, ενεργώντας ως κοινοί χαριέδες. Παρουσιάζουν τους μετανάστες σαν ένα κοπάδι από πρόβατα, σαν δυστυχισμένους και χωρίς κρίση ανθρώπους, οι οποίοι άγονται και φέρονται από διάφορους επιτίθειους, που τους χρησιμοποιούν για αλλότριους σκοπούς. Ποιοι είναι οι σκοποί; Να χτυπηθεί το άσυλο, άλλα και το αίτημα για νομιμοποίηση των μεταναστών!

Την προηγούμενη εβδομάδα, αναφέρονταν μόνο στον Ν. Γιαννόπουλο και σε όρθρο που είχε γράψει στην «Εποχή» το Δεκέμβρη του 2008 υπερασπιζόμενος τις μαχητικές μορφές αντίστασης. Σε νέο χαριεδικό άρθρο, στο «Ριζοσπάστη» της περασμένης Κυριακής, «ανακάλυψαν» ότι ο Γιαννόπουλος ήταν και μάρτυρας υπεράσπισης στη δίκη της 17Ν (έγκλημα καθοσιώσεως!) και μάλιστα είχε χαρακτηρίσει τον Δ. Κουφοντίνα «αγωνιστή με ευγενή κίνητρο» και τη 17Ν «μιας αριστερή οργάνωση» και «παιδί της αριστεράς» (αυτό πισκι αν είναι έγκλημα!). Για να μη μείνουν, όμως, μόνο στον Γιαννόπουλο, προσέθεσαν και τον Σκυφτούλη, ο οποίος ανήκει σε εκείνους που «τις προηγούμενες μέρες έκοναν λόγο για εξέγερση» (!!!) και «εμφανίζεται να ηγείται ομάδας επιδοξών επαναστατών του μπάχαλου»!!! Για αλατοπίτερο προσέθεσαν και τον Κωνσταντίνο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (χωρίς να του προσάπτουν κάτι συγκεκριμένο αυτουνού, αλλά για να εξάψουν τη φωνατασία κοινωνικών μελών και Κυττών).

Μετά αρχίζουν τα ερωτήματα: «Ποιοι μηχανισμοί, λοιπόν, κινούν τα νήματα τέτοιων ενεργειών και για ποιο σκοπό?»; «Μήπως δε χρησιμοποιούνται ανάλογες δράσεις για να ξεδιπλώνονται προβοκάτοις κατά του εργατικού κινήματος?»; «Τι επιδιώκουν; Και, μάλιστα, μπροστά στην οργάνωση της πανεργατικής απεργίας ενάντια στην αδιστάκτη πολιτική κυβέρνησης - τούρκος - κεφαλοδρόμου!»;

βερνηηοης - Τροικος - Κεφαλαιοιου».
Εμείς τι να πούμε; Αξιος ο μισθός τους. Οχι μόνο είναι από-
ντες από μια αυθεντική εκδήλωση εργατικού ογώνα, αλλά και
προσπαθούν να τη λασπώσουν. Ας τα βλέπουν αυτά όσοι
εκεί μέσα ένοιν ήνως έστω ταξικής συνειδητης

Μια δίωξη γελοία και φασιστική

Ορακούσης διέταξε, ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου I. Τέντες αναπαρίγαγε τη διαταργή και ένας εισαγγελέας Εφετών ανέλαβε να κάνει προκαταρκτική εξέταση ενάντια στον πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών, από τη μία, για ταράβαση καθήκοντος, και σε μέλη της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης στους μετανάστες απεργούς πείνας, από την άλλη, για... παράνομη διακίνηση μεταναστών!

Πρόκειται για μια δίωξη καταρχήν γελοία. Ποιος διακίνησε παράνομους μετανάστες; Τρία μέλη του Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης (Μ. Χατζησάββας, Ρ. Μαρκάκη, Ν. Μαρκετάκης), ένα μέλος της νεολαίας ΣΥΝ στα Χανιά (Β. Μπομπολάκης) και ο Ν. Γιαννόπουλος από την Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης της Αθήνας; Και πώς τους μετακίνησαν; Φόρα παρτίδα μετακινήθηκαν οι μετανάστες. Μετο το τεράστιο πανό τους να απλώνεται σε όλο το ύψος της πρύμνης του πλοίου «Λατώ», και όταν αυτό ανασχωρούσε από τη Σούδα και όταν έφτανε στον Πειραιά. Επομένως, η δίωξη θα πρέπει να επεκταθεί τουλάχιστον κατά

στους εφοπλιστές της ΑΝΕΚ, των οποίων το πλοίο θα πρέπει να κατασχεθεί σαν δουλεμπορικό! Κι αν ο πρύτανης πρέπει να διωχτεί για παράβαση καθήκοντος, τι πρέπει να πει κανείς για την πολιτική και υπηρεσιακή ηγεσία της Αστυνομίας και του Λιμενικού, που μπροστά στα μάτια τους είδουν τους μετανάστες να ταξιδεύουν από τα Χανιά στην Αθήνα; Ο Παπούτσης δήλωσε –και σωστά– ότι η Αστυνομία δεν μπορεί να εμποδίσει κανέναν να ταξιδέψει. Τότε πώς διαπράχτηκε το κακούργημα της παράνομης διακίνησης μεταναστών;

Πέρα από τη γελοιότητα δώμας, η διώξη αυτή αποκαλύπτει τα φασιστικά χαρακτηριστικά της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Δεν διστάζει να εμπλέκει το δικαστικό μηχανισμό του κράτους σε τέτοιες υποθέσεις, προκειμένου να στελίει τρομοκρατικά μηνύματα σε όλη την κοινωνία. Οποιος σηκώνει κεφάλι, όποιος αντιστέκεται θα χτυπέται με όλα τα μέσα.

Εκαναν, όμως, λάθος στους αποδέκτες ο Ραγκούσης, ο Καστανίδης, ο Τέντες και το κακό συνοπτικόν τημα. «Οι κλήσεις σε απολογία δεν μάς φρ

βίζουν, μάς εξοργίζουν!» απάντησε η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης, η οποία κάλεσε σε συγκέντρωση έξω από το Εφετείο την Πέμπτη. Τα μέλη της Πρωτοβουλίας δεν έχουν τίποτα να απολογηθούν. Από την άλλη, περισσότερα από 1.500 άτομα, μέλη και μη της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης, είχαν υπογράψει μέχρι την Τετάρτη το βράδυ δήλωση συνευθύνης, που δόθηκε στη δημοσιότητα και αναφέρει τις εξής:

«Εμείς που υπογράφουμε αυτό το κείμενο, αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες στον ογώνα των 300 απεργών πείνας μεταναστών, δηλώνουμε στην ελληνική κοινωνία ότι είμαστε συνυπεύθυνοι με τους συντρόφους μας, που κλήθηκαν να καταθέσουν ως ύποπτοι για την τέλεση του αδικήματος της παράνομης διακίνησης μεταναστών. Είμαστε ένοχοι γιατί διακινήσαμε την αξιοπρέπεια και την αλληλεγγύη. Είμαστε ένοχοι γιατί σε καιρούς βαρβαρότητας υπερασπιζόμαστε τη συλλογικότητα και τον ογώνα για τη δικαιοσύνη. Είμαστε ένοχοι γιατί δεν δεχόμαστε το δισχωρισμό των ανθρώπων ανάλογα με την εθνικότητα,

Ραγκούση, δεν ψαρώνουμε

Σαν επιλογίας που απευθύνεται σε νεοσύλλεκτους συμπεριφέρεται ο υπουργός Εσωτερικών Γ. Ραγκούσης, νομίζοντας ότι μπορεί να φαρώσει τους απεργούς πείνας και τους αλληλέγγυους. Επομένως, αποκαλύπτει και το φασιστικό σύνδρομο που τον διακατέχει.

Εχοντας πάρει πάνω του την υπόθεση της απεργίας πείνας, η οποία αποτελεί αγκάθι στα πλευρά της κυβέρνησης, διότι δρα παραδειγματικά όχι μόνο για τους μετανάστες, αλλά και για τους Ελληνες εργαζόμενους, ο Ραγκούσης, μετά τον ελγυμό της Νομικής, που έπληξε μεν το άσυλο, άφησε όμως αλώβητη την απεργία πείνας, έχει επιλέξει τη μέθοδο των απειλών, θεωρώντας πως έτσι θα σπάσει το ημικό των απεργών πείνας και θα προκαλέσει ρήγμα στις γραμμές τους, ώστε η απεργία να εκφυλιστεί.

Λογαριάζει, βέβαια, χωρίς τον ξενοδόχο, δύμας αξίζει να δώσουμε μια απάντηση στο τελευταία καρμώματά του.

Τια απειλές ότι η κυβέρνηση δεν πρόκειται να προχωρήσει σε καμία νομιμοποίηση μεταναστών, σε μαζικό ή απομικό επίτετδο, ο Ρουκουάντης τις

εκτοξεύει από την αρχή σας καθημερινή βάση. Οταν είδες ότι αυτές πέφτουν στο κενό αποφάσισε να τις στρίψει με μια ενέργεια που κατά τη γνώμη του θα μπορούσε «να κόψει τα ήπατα» των απεργούντων.

Πρώτα εμφανίστηκε σε ραδιοφωνική εκπομπή (Βήμα FM, με οικοδεσπότες τα κυβερνητικά παπαγαλάκια Ν. Παπαδόπουλο και Β. Χιώτη) και άρχισε να τα χώνει στον Παυλόπουλο, επειδή το 2008 είχε εκδώσει μια απόφαση χάρη στην οποία νομιμοποιήθηκαν οι 15 απεργοί πείνας των Χανίων. Κατηγορεί δηλαδή, έναν πρώην υπουργό, επειδή δεν θέλησε να χρεώσει το ελληνικό κράτος με θανάτους απεργών πείνας και έδωσε χαρτιά σε 15 μετανάστες που είχαν φτάσει στην 26η μέρα απεργίας πείνας και είχαν ήδη μεταφερθεί στο νοσοκομείο. Αυτό –κατέστη τον Ραγκούση– «ήταν η μεγάλη ενθάρρυνση όλης αυτής της ιστορίας που έφτασε τώρα μέχρι τη κατάληψη της Νομικής, γιατί στην προηγματικότητα τη θελανε να κάνουν».

Ομως, εμείς –κατέληξε ο Ρόγκούστης– «κύριε μπορούμε να ούτε πρέπει, ούτε μας επιτρέπετε να το κάνουμε καθιδεν θα το κάνουμε και στη μελλον! Δηλαδή, θέλει να μας πει, ότι η κυβέρνησή του εννοεί έτοιμη να σηκώσει 287 φρετρά!

Από την ίδια εκπομπή δήλωσε ότι «πρέπει αυτό το περιστατικό της κατάληψης της Νομικής να γίνει γομολάστιχα με την οποία θα οθίσει από τη συλλογική μνήμη των οικονομικών μετανοιών το παράδειγμα των μοιζικών νομιμοποιήσεων ή και της νομιμοποίησης των 15 Μαροκινών το 2008-2009 διότι αυτό δεν πρόκειται να επαναληφθεί από εμάς». Και για να γίνει πιστευτός, λίγη ώρα αργότερα ανακοίνωσε ότι καταργεί την απόφαση 1719/26.1.2009 του Προκόπη Παυλόπουλου, επαναλαμβάνοντας ότι «η κυβέρνηση δεν πρόκειται να προχωρήσει σε άκριτες νομιμοποιήσεις είτε μαζικές είτε και μεμονωμένες, όπως οδηγούτε δεν έγει προ-

σης από την οποία προκύπτει ότι η σημερινή επιχειρηματικότητα δεν είναι μόνο η αποτέλεσμα της ανάπτυξης της οικονομίας, αλλά και της ανάπτυξης της πολιτιστικής και γνωστικής παραγωγής.

Ο αγώνας συνεχίζεται μέχρι τη νίκη

Το χούν φαίνεται οι Πέμπτες. Την Πέμπτη 27 Γενάρη, η απεργία πείνας των 237 μεταναστών στην Αθήνα, βρέθηκε αντιμέτωπη με την κατασταλτική μανία του αστικού κράτους, που έσπασε το άσυλο και καραδοκούσε με τις ορδές των πραγτοριανών να χτυπήσει και την απεργία πείνας. Η κρίση εκείνη αντιμετωπίστηκε, όπως είναι γνωστό, με τον ελιγμό της αποχώρησης από τη Νομική και τη μεταφορά στο κτίριο της Ηπείρου και Πατησίων. Ήταν ένας συμβιβασμός ανάμεσα στα δυο μέρη. Το αστικό κράτος φοβόταν τις συνέπειες μιας αστυνομικής εισβολής στη Νομική και οι μετανάστες δεν ήταν σε θέση να σηκωσουν μόνοι τους την υπεράσπιση του ασύλου, χάνοντας ταυτόχρονα τη στοχοπροστήλωση στην απεργία πείνας.

Η Πέμπτη 3 Φλεβάρη ήταν η αναμέτρηση της απεργίας πείνας με το χειμωνιάτικο καιρό. Μια αναμέτρηση από την οποία απεργοί πείνας και αλληλέγγυοι βγήκαν νικητές.

Οι συνθήκες στο κτίριο της Ηπείρου είναι οικτρές. Μόνο

γοί πείνας των Χανίων. Κι αυτό δεν έκανε αυθαίρετα, αλλά στηριζόμενος στο νόμο, ο οποίος **εξακολουθεί να ισχύει**, παρά την κατάργηση της απόφασης Παυλόπουλου, στην οποία προχώρησε ο Ραγκούσης (χωρίς, ακόμη, να έχει αναφέρει την απόφασή του στη «Διαύγεια», μπας και λειτουργήσει καλύτερα το φάρωμα).

Ο νόμος 3386/2005, στο άρθρο 44, παρ. 2 αναφέρει:

«Σε περίπτωση συνδρομής λόγω που δεν εμπίπτουν στις ρυθμίσεις της προηγούμενης παραγράφου και οι οποίοι καθιστούν αναγκαία την παραμονή υπηκόου τρίτης χώρας, είναι δυνατή η χρήση απόφασης που διατηρείται και το δικαίωμα το έχει και πάλι ο υπουργός Εσωτερικών, που μπορεί να εκδώσει δόσες αποφάσεις χρειάζονται προκειμένου να αντιμετωπίσει έκτακτες περιστάσεις.

Εκείνο, λοιπόν, που κάνει ο Γ. Ραγκούσης είναι να ασκεί έναν ωμό εκβιασμό πάνω στους απεργούς πείνας. Τους λέει ότι τζάμπα φθείρουν την υγεία τους, γιατί δεν υπάρχει πλέον καφιά νομική δυνατότητα. Ομως, οι συγκεκριμένοι απεργοί πείνας δεν ξεκίνησαν μιμούμενοι τους απεργούς πείνας του 2008 και διεκδικώντας να ξωρέσουν στην απόφαση Παυλόπουλου. Κάνουν απεργία πείνας διεκδικώντας μονιμοποίηση όλων των μεταναστών και φυσικά και των ίδιων. Ο Γ. Ραγκούσης σύντομα θα βρεθεί αντιμέτωπος με κίνδυνο ζωής για σχεδόν 300 ανθρώπους και τότε θα έχει να επιλέξει: ή θα γεμίσει την Ελλάδα με φρετρά ή θα δώσει λύσεις. Προς το παρόν, δεν ψάρωσε κανέναν, όπως δείχνει η συνέχιση της απεργίας πείνας.

Ξεχνάει, μήπως, ο Ραγκούσης το νόμο που ψηφίστηκε

133 από τους απεργούς πείνας, στοιβαγμένοι ο ένας πάνω στον άλλο, κατάφεραν να χωρέσουν σ' ένα τμήμα του υπογείου και ένα τμήμα του ισογείου του κτιρίου. Οι υπόλοιποι 104 εγκαταστάθηκαν σε σκηνές που στήθηκαν στον κήπο του νεοκλασικού. Δυο μέρες χρειάστηκαν για να μεταφερθούν όλοι. Το κρύο τσουχτερό, μετά βίας αντιμετωπίστηκε με κάποιες αλ-

μπες υγραερίου. Το τσουχτερό κρύο χτυπάει και τους αλ-

Ανακοίνωση προς την κοινωνία

Εμείς οι 300 μετανάστες απεργοί πείνας, που ζητάμε νομιμοποίηση όλων των μεταναστών που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα, δηλώνουμε τα εξής:

– Εμείς οι 300 πήραμε την πρωτοβουλία γι' αυτή τη μορφή αγώνα, χωρίς τη μεσολάθηση κομμάτων, οργανώσεων και προσώπων.

– Θεωρούμε ότι η χώρα που ζούμε έχει δημοκρατία και πρέπει να σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις διεθνείς συμφωνίας.

– Είμαστε αποφασισμένοι και συνεχίζουμε την απεργία πείνας, παρά τις πιέσεις και τις κακές συνθήκες του χώρου που αναγκαστήκαμε να δεχτούμε.

– Καλούμε κάθε ελεύθερα σκεπτόμενο όνθρωπο στην Ελλάδα και στο εξωτερικό να σταθεί αλληλέγγυος στο δίκαιο αγώνα μας για να ζήσουμε με αξιοπρέπεια.

29 Ιανουαρίου 2011

5η μέρα απεργίας πείνας

ληλέγγους που κάνουν όλη τη μέρα και όλη τη νύχτα «υπηρεσία» στο χώρο. Ομως, η συντροφικότητα έχει ήδη ανέβει σε ψηλά επίπεδα. Το χαμόγελο στα χειλή των απεργών πείνας και η πίστη τους στη νίκη, η αποφασιστικότητά τους να φτάσουν μέχρι το τέλος, όπως επαναλαμβάνουν συνεχώς, δίνει κουράριο σε όλους. Και οι γραμμές των αλληλέγγυων πικνώνουν, καθώς άνδρες και γυναίκες όλων των ηλικιών περνούν καθημερινά από το χώρο, φέρνουν νερό και γκαζάκια, κάνουν δουλειές, εκφράζουν με κάθε τρόπο την αλληλεγγύη τους.

Την Τετάρτη τη νύχτα, όμως, ήρθε η βροχή. Η πρώτη νύχτα βγήκε, με τους απεργούς πείνας στις σκηνές δυνατούς και αισιόδοξους όπως πάντα. Την Πέμπτη η βροχή δυνάμωσε. Και το απόγευμα ένα μεγάλο τμήμα της αυλής είχε μετατραπεί σε λίμνη. Κάποιες σκηνές έπερπετε ν' αδειάσουν. Οι απεργοί μεταφέρθηκαν σε χώρους αλληλέγγυης για να περάσουν εκεί τη νύχτα. Οι υπόλοιποι, όσοι στεγάζονται σε σκηνές που δεν πλημμύρισαν, αρνήθηκαν να φύγουν, μολονότι τους προτάθηκε. Εδειξαν με τη στάση τους, ότι δεν χαμπαριάζουν τίποτα. Εστείλαν ένα ακόμη μήνυμα στην εδουσία, που νόμισε ότι πετώντας τους σ' αυτό το χώρο, μες στο καταχείμωνο, θα τους εστοψεύσε το ηθικό.

Στο μεταξύ, το βράδυ της περασμένης Κυριακής, ο πρύτανης του ΕΚΠΑ Πελεγρίνης, κυνηγήμενός από τις τύψεις του και θέλοντας να εξιλεωθεί, επικοινώνησε με τους απεργούς πείνας για να τους ενημερώσει ότι υπάρχει μεγάλη δημοσιότητα και ξαφνικά θα τους έπιπλε το κυβερνητικό επιτελείο. Νομίζουν πως οι απεργοί πείνας «καλόμαθαν» με τη μεγάλη δημοσιότητα και ξαφνικά θα τους έπιπλε τα κανάλια.

Και πάλι είναι γελασμένοι. Και οι απεργοί πείνας και η Πρωτοβουλία Αλληλέγγυης γνωρίζουν καλά αυτά τα τερτίπια. Και γνωρίζουν πως το μεγάλο όπλο αυτού του ογκού είναι η ίδια η απεργία πείνας, οι 287 ζωές που προσφέρονται και αναμετρώνται με τον κρατικό ρατσισμό και το πλέγμα των ευρωενωστικών εντολών. Αυτός ο ογκός δεν έχει φτάσει ούτε στη μέση του. Αποφασιστικότητα, θάρρος, στοχοπροστήλωση, αλληλέγγυη, ακτιβισμός, είναι τα στοιχεία που απαιτούνται για τη συνέχισή του και αυτά τα στοιχεία υπάρχουν σε μεγάλη επάρκεια.

Ο ογκός συνεχίζεται, λοιπόν, μέχρι τη νίκη. Εκείνο που χρειάζεται είναι η πλαισίωση από περισσότερους αλληλέγγυους και αλληλέγγυες. Γιατί είναι πολλά αυτά που πρέπει να γίνονται σε καθημερινή βάση. Κανένας και καμιά δεν περισσεύει. Δώστε καθημερινά το παρόν στο χώρο του ογκού.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ στους 300 μετανάστες απεργούς πείνας ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟ · 6 ΜΜ

Φοίβος Δεληβορίας, Στάθης Δρογώσης, Αλέξανδρος Εμμανουηλίδης, Ενέδρα, Αλκίνοος Ιωαννίδης, Βασίλης Λέκκας, Πάνος Μουζουράκης, Μαρία Παπαγεωργίου, Παύλος Πουλίδης, Δημήτρης Πουλικάκος, Pink Tank, Απόστολος Ρίζος, Σπυρίδον Λάζαρης, Υπόγεια Ρεύματα, Πάννυς Χαρούλης

ΑΠΕΡΓΟΙ ΠΕΙΝΑΣ - ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

hungerstrike300.epliveblog.net

Σπεύδουν οι κολαούζοι να στηρίξουν το υπουργείο Παιδείας

Η Διαμαντοπούλου έκλεισε το μάτι για συμμετοχή στο διάλογο με οποιοδήποτε τρόπο και οι κολαούζοι σπεύδουν να στηρίξουν την προσπάθεια εξαπάτησης της εργαζόμενης κοινωνίας και να νομιμοποιήσουν την επιβολή των προστοφασισμένων σαρωτικών αλλοιών. Πρώτη και καλύτερη η ΠΟΣΔΕΠ, που θέλει να είναι -πλην όμως με τρόπο αυτοχέστατο και φανερά γελούδι- και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ. Από τη μια δηλώνει τάχα ότι «το συγκεκριμένο κείμενο του υπουργείου Παιδείας δεν μπορεί με κανένα τρόπο να αποτελέσει τη βάση για τη διαβούλευση» και από την άλλη στενοχωρίεται σφρόδρα που δεν καλέστηκε ως τώρα από τη Διαμαντοπούλου στο διάλογο. Και εντελώς αθώα δημοσιεύει τις απόψεις της για τη «μεταρρύθμιση» στα Πανεπιστήμια, που αποτελούν παραλλαγή των θέσεων του «σχεδίου διαβούλευσης».

Μάτι βγάζουν οι αποφάσεις του 10ου συνέδριου της ΠΟΣΔΕΠ για λειτουργία, παράλληλα με τη Σύγκλητο, του Συμβούλιου στρατηγικού σχεδιασμού και κοινωνικής λογοδοσίας, «κυρίως με συμβουλευτικές δραστηριότητες», που θα αποτελείται και από «εξωτερικά μέλη (κατά μειοψηφία), είτε Ελληνες είτε διεθνείς προσωπικότητες με εμπειρία στη διοικηση και τις στρατηγικές ανάπτυξης των ακαδημαϊκών ιδρυμάτων», για τη «διαφοροποίηση του ρόλου των ιδρυμάτων ως συνέπεια της μαζικοποίησης της ανώτατης εκπαίδευσης», με διαφοροποιημένο τον τρόπο οργάνωσης των σπουδών που να καλύπτουν τους διαφορετικούς στόχους και ενδιαφέροντα των φοιτητών, για σύστημα εισαγωγής στα ΑΕΙ «που δεν χρειάζεται να είναι ομοιόμορφο», για είσοδο απευθείας στις Σχολές, «που μπορεί να λειτουργήσει σε κάποιες περιπτώσεις», για «συστηματική προσέλκυση ιδιωτικών πόρων για χορηγίες, υπτοροφίες και όλες ενισχύσεις που συνέρχονται με την ερευνητική δραστηριότητα», κ.λπ. Η ΠΟΣΔΕΠ ανακαλύψε τη «θεσμική δυσκινήσια», τις «διοικητικές αγκυλώσεις» τα «παρωχημένα στερεότυπα» για να προστρέξει αφωγός της κυβέρνησης στον ενταφιασμό του Δημόσιου Πανεπιστήμιου.

Από κοντά και κάποιοι πανεπιστημιακοί (20 τον αριθμό, που προβάλλονται δεόντως από τα φιλοκυβερνητικά ΜΜΕ, που βρίσκονται σε διατεταγμένη υπηρεσία), ανέμοια στους οποίους φιγουράρει και το όνομα του έπερου πρωθυπουργικού αδερφού, του πρήγκηπος Ανδρέα Παπανδρέου. Τούτοι, με ύφος που δεν επιδέχεται αφιριθήτηση, δηλώνουν ότι «η δημοσιονομική κρίση επιβάλλει επανεξέταση νοστροπιών, θεσμών και 'κεκτημένων'», ενώ ρίχνουν και τα δηλητηριασμένα βέλη τους σε όσους αντιδρούν στα σχέδια του υπουργείου Παιδείας (στους οποίους, σημειωτέον, συμπεριλαμβάνεται και το σύνολο σχεδόν των πανεπιστημιακών διοικήσεων) υπογραμμίζοντας: «Θεωρούμε ότι δεν υπάρχει περιθώριο για εκβιαστικές πρακτικές από κανένα. Τα πανεπιστήμια πρέπει να μείνουν ανοικτά, να λειτουργούν, να παραμένουν τόπος διαλόγου και ζύμωσης». Οι διοικητές που μπορεί να φαντασώνται ότι μπορούν να επηρεάσουν καταστάσεις, η αλήθεια, όμως, είναι ότι το φοιτητικό κίνημα (που θα παίξει και τον αποφασιστικό ρόλο στην ανατροπή του σχεδίου του υπουργείου Παιδείας) τους γράφει εκεί που δεν πιάνει μελάνι.

Το άσυλο δεν το υπονομεύουν οι 300 μετανάστες, το καταργεί η «μεταρρύθμιση» της Διαμαντοπούλου

Τρέμω αικόμα και στην ιδέα των συνεπειών που μπορεί να έχει μια στάση αποφασιστικής υπεράσπισης των 300 κολασμένων, μπροστά στο όργιο αστυνομοκρατίας και στη λυσσασμένη επίθεση του κεφαλαίου και του συνόλου του αστικού πολιτικού κόσμου. Ξεβολεύομαι απ' τον «καναπέ» της ήρεμης και εκ του ασφαλούς πολιτικής κριτικής. Καταφεύγω, προκειμένου να εξηγήσω τα κοινωνικά και πολιτικά γεγονότα, σε σενάρια συνομωσίας αστυνομικού τύπου. Είμαι ως το μεδούλι εκφυλισμένος, βουτηγμένος στον αστισμό και σπεύδω σε κάθε κρίση στηγή να δώσω διαπιστευτήρια υποταγής και προσήλωσης στο σύστημα.

Αιτίες που οδήγησαν πολλούς να ισχυριστούν ότι η είσοδος και παραμονή των 300 μεταναστών απεργών πείνας στο ελεύθερο από κάθε ακαδημαϊκή λειτουργία κτίριο της Νομικής, αποτελεί τη θρυαλλίδα για την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου.

Ομως, η ίδια η Αννα Διαμαντοπούλου διαφεύγει τούτο τον ισχυρισμό και αποδεικνύει (συνέντευξη στα «ΝΕΑ»), ότι ακόμα κι αν δεν ήταν η «κατάλληψη» της Νομικής από τους μετανάστες, η κυβέρνηση θα επινοούσε «αίτιο» για να προχωρήσει στην ισχυροποίηση της «μεταρρυθμιστικής» της πρότασης, που αυτή την περίοδο ενδύεται το λαμπρό χιτώνα της «νομιμοποίησης», με τον προσχηματικό διάλογο: «Η αντιμετώπιση του προβλήματος πρέπει να είναι ριζοσπαστική και να αφορά τη συνολική αλλαγή του μοντέλου λειτουργίας των ΑΕΙ. Το Πανεπιστήμιο και το ΤΕΙ δεν αρκεί να είναι αυτοδιοίκητο, πρέπει να γίνει και διοικήσιμο. Αυτό θα γίνει - όπως γίνεται σε όλες τις δημοκρατικές χώρες με σπουδαία Πανεπιστήμια - όπου κανένας δεν διανοείται να εκχωρήσει την εύρυθμη λειτουργία τους στην Εισαγγελία και τις Αστυνομικές Αρχές. Δεν χρειάζονται λοιπόν κορώνες, αλλά πολιτική γενναιότητα ώστε με ευρεία συναίνεση να αποφασίσουμε και να εφαρμόσουμε μια ουσιαστική μεταρρύθμιση... Αυτό που θα καταργηθεί είναι το γενικευμένο καθεστώς ανομίας που οφείλεται στην παντελή ελλειψη αξιολόγησης και ελέγχου. Επί χρόνια, σε κάθε προσπάθεια αλλαγής δημιουργούνται πολώσεις και συγκρούσεις για το άσυλο και τους αιώνιους φοιτητές. Μπαίνουν διλήμματα

ψηφίες, δεν μπορεί να δώσει ούτε καν διάλεξη! Οι σύγκλητοι διαλύνονται και δεν παίρνουν μια συζήτηση πάνω σε θέσεις για τα προγραμματικά προβλήματα του πανεπιστημίου. Θέματα που αφορούν στην οργάνωση των σπουδών, στην έλλειψη αριστείας, αξιολόγησης και αξιοκρατίας, στην έλλειψη ανταγωνιστικότητας σε θέματα έρευνας και παραγωγής γνώσης, στην έλλειψη σύνδεσης με την αγορά εργασίας, στο κύρος, την εξωστρέφεια και τη διεθνή αναγνώριση που αμφισβήτησαν τα.

Είναι φανερό ότι η Διαμαντοπούλου θεωρεί το πανεπιστημιακό άσυλο τελειωμένη υπόθεση στο πλαίσιο ενός Πανεπιστημίου που θα λειτουργεί με επιχειρηματικά κριτήρια, σκληρά «ανταγωνιστικού», υποταγμένου στην αγορά, με φοιτητές στρατιωτάκια, αυτηρά προστηλωμένους στις σπουδές και στο απατηλό όνειρο της αποικικής κοριέρας. Γ' αυτό το Πανεπιστήμιο-επιχείρηση προορίζεται και η ανάλογη διοίκηση. Αποτελούμενη, στην πλειοψηφία της, από μανατζεράους, εξωπονεπιστηματικούς παράγοντες (κατά τη «διεθνή εμπειρία» των καπιταλιστικών κρατών, την οποία έχει για θέση η ξενόδουλη κυβέρνηση), που θα χαράζουν τη στρατηγική, θα ασκούν τον έλεγχο και θα επιτηρούν την τήρηση του Εσωτερικού Κανονισμού, θα εγκρίνουν την προπολογισμό και τις προγραμματικές συμφωνίες με την πολιτεία, θα διαχειρίζονται την περιουσία του Ιδρύματος και θα διορίζουν τον πρύτανη, που μπορεί να προέρεται από τη χρηματοδότηση και συμμετοχή στις εξετάσεις μέχρι την είσοδο στα κτίρια.

Συμπέρασμα; Η κυβέρνηση έχει προ πολλού σκαλίσει την ταφόπλακα του πανεπιστημιακού ασύλου,

και αυτή δεν είναι άλλη από

τη «μεταρρύθμιση» που προωθεί στα Πανεπιστήμια.

Γιούλα Γκεσούλη

Σόου «τύπου Φρειδερίκης»

Nα ρετουσάρει θέλησε το στρατηγικό της πρόσωπο η Λούκα Κατσέλη και βρήκε πρόθυμο μακιγιέρ στο πρόσωπο του Δημάρχου Αιγάλεω. Ο κύριος αυτός για να προσφέρει τις υπηρεσίες του στην υπουργό δε δίστασε να χρησιμοποιήσει ως μέσο και ντεκόρ τους μικρούς μαθητές των ειδικών σχολείων.

Τηση των σχολείων και όταν 200 χιλιάδες παιδιά με ειδικές ανάγκες είναι εκτός εκπαίδευσης, να επισκέπτεται ένα σχολείο που έχει τεράστια προβλήματα με ελλειψεις βιοηθητικού προσωπικού και υποδομής, για να μοιράσει «χάντρες» και «καθρεφτάκια» (Δελτίο Τύπου-καταγγελία του Συλλόγου Εκπαιδευτικών ΠΕ Αιγάλεω).

Μετά τις εμετικές ομιλίες δουλοπρέπειας του Δημάρχου και της Αντιδημάρχου, ο πρέδερος του συλλόγου των εκπαιδευτικών ζήτησε να πάρει το λόγο, για να δεχτεί την επίθεση και τον προπηλακισμό από τους ασφαλίτες που συνόδευαν την υπουργό, μπροστά στα μάτια των παιδιών. Η τακτική της «μηδενικής ανοχής» σε όλες τις εκφράσεις!

Οι οδηγοί της ΕΘΕΛ δείχνουν το δρόμο...

Στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» είχαμε χαρακτηρίσει συνδικαλιστικό «σχολείο» τη γενική συνέλευση των εργαζόμενων της ΕΘΕΛ, που έγινε τη Δευτέρα 24/1, στην οποία η ΠΑΣΚΕ, με συνδικαλιστικό πραξικόπημα και με την ανοχή (ή μήπως τη συνενοχή), της ΔΑΚΕ, της ΔΑΣ (ΠΑΜΕ) και του Συνδέσμου Οδηγών, κατάφερε να κερδίσει τη συνέλευση, κόντρα στη θέληση της πλειοψηφίας, και να σύρει τον κλάδο σε διάλογο. Παράλληλα, είχαμε τονίσει ότι μόνο αν οι εργαζόμενοι της ΕΘΕΛ ξεπεράσουν τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία κάθε απόχρωσης και πάρουν τον αγώνα στα δικά τους χέρια, μπορεί αυτός ο αγώνας να είναι νικηφόρος.

Στην επόμενη γενική συνέλευση του κλάδου, τη Δευτέρα 31/1, με μεγάλη ευχαριστηση διαπιστώσαμε ότι οι οδηγοί της ΕΘΕΛ αποδείχτηκαν πολύ καλοί μαθητές. Κατάλαβαν ότι η απόφαση του Ρέπττα να καταθέσει «νύχτα» το νομοσχέδιο στη Βουλή, πριν ακόμη αρχίσει ο «διάλογος», σε συνδυασμό με την εκτονωτική πρόταση της πλειοψηφίας του ΔΣ (διαφώνησε μόνο η Ανεξάρτητη Παρέμβαση), θα οδηγούσαν τον αγώνα σε ήττα και αποφάσισαν να αντιδράσουν έμπρακτα.

Η πρετοιμασία άρχισε πριν ακόμη ξεκινήσει η ΓΣ. Μία ομάδα από 30-40 οδηγούς κάθισε στις δύο πρώτες σειρές καθισμάτων και με αυτό τον τρόπο δεν επέτρεψαν στην ΠΑΣΚΕ να δημιουργήσει κλίμα και να ελέγξει τα δράμενα της συνέλευσης. Μόλις ξεκίνησε η συνέλευση, ένας από τους οδηγούς αυτοπροτάθηκε για πρόεδρος της συνέλευσης, κόντρα στην πρόταση του Κουλουμπαρίστη. Εκλέχτηκε με συντριπτική πλειοψηφία και εν μέσω χειροκροτημάτων από τους περίπου 1.000-1.100 οδηγούς της συνέλευσης. Από εκεί και πέρα άρχισε το πανηγύρι.

Σε μια άφογη από πλευράς διαδικασίας συνέλευση, που κράτησε σχεδόν τρεις ώρες, έγινε μια πολύ ουσιαστική συζήτηση για το μέλλον του απεργιακού αγώνα, την οποία παρακολούθησαν με ευλόγεια οι εργαζόμενοι. Μέσα από τη συζήτηση έγινε σε όλους ξεκάθαρο, ότι παρά τη λυσσασμένη προσπάθεια της κυβέρνησης και της «τρικλοποδιές» της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, οι οδηγοί της ΕΘΕΛ δεν είναι διατεθειμένοι να κάνουν πίσω και να αναστείλουν τον αγώνα τους, αλλά αντίθετα ωριμάζει ολοένα και πιο πολύ η απόφασή τους για αγώνα διάρκειας, κόντρα στη λογική της ηττοπάθειας, που προσπαθεί να στείρει η διοίκηση του σωματείου. Χαρακτηριστικό ήταν το κλείσιμο της τοποθέτησης ενός από τους οδηγούς που πήραν το λόγο στη συνέλευση: «Συνάδελφοι, είναι σήμουρο ότι θα ματώσουμε σ' αυτόν τον αγώνα. Πρέπει όμως να αποφασίσουμε αν θα ματώσουμε στη μύτη, παίζοντας μπουνιές για να υπερσπιστούμε τις κατακτήσεις μας, ή αν θα ματώσουμε από πίσω, σκυμμένοι στα τέσσερα και ηττημένοι».

Η περιγραφή των όσων διαδρα-

ματίστηκαν στη γενική συνέλευση είναι αναγκαία, γιατί αν μείνουμε απλά και μόνο στη σύγκριση των δυο προτάσεων, του ΔΣ και της βάσης, ίσως κάποιοι να απορήσουν για τον τίτλο του άρθρου. Οπως ήδη έχουμε αναφέρει, σε αυτή τη συνέλευση είχαμε εκλογή προέδρου από τη βάση, παρά το γεγονός ότι η πρόταση του ΔΣ ήταν σχεδόν ομόφωνη (16 στους 17). Σε αντίθεση με την προηγούμενη συνέλευση, ο Κουλουμπαρίστης δεν είχε κανένα λόγο να διευθύνει τη διαδικασία, αφού τη «βρόμικη» δουλειά είχε αναλάβει ο Κιούσης, ο εκπρόσωπος της ΔΑΣ (ΠΑΜΕ), όπως θα δούμε στη συνέχεια.

Βεβαίως, οι γραφειοκράτες είχαν υπολογίσει χωρίς τους οδηγούς και προγματικά αιφνιδιάστηκαν από τη δεύτερη υποψηφιότητα. Η ειλογή του οδηγού που αυτοπροτάθηκε ως προέδρου της συνέλευσης είχε μεγάλη σημασία για την τελική έκβαση της συνέλευσης, αφενός γιατί δεν επέτρεψε στους γραφειοκράτες να μπαχαλέψουν τη διαδικασία και αφετέρου γιατί σκόρπισε ενθουσιασμό στους οδηγούς και ώθησε πολλούς απ' αυτούς να πάρουν το λόγο και να δυναμώσουν τη διάθεση για συνέχιση και δυνάμωμα του αγώνα.

Ο Κουλουμπαρίστης πήρε πρώτος το λόγο και προσπάθησε να στείλει τη μπάλα στην εξέδρα. Εκανε μια σύντομη αναφορά στη διαδικασία του «διαλόγου», είπε ότι έγιναν κάποιες μικροβελτιώσεις, οι οποίες όμως δεν αλλάζουν την ουσία και γ' αυτό δεν μπορεί να γίνουν αποδεκτές από τους εργαζόμενους, και έκλεισε την ομιλία του προσπάθωντας να πείσει τους οδηγούς, ότι επειδή δεν δέχεται να σταματήσει τον απεργιακό αγώνα και να προδώσει τον κλάδο, κάποιοι (υπονοώντας εσωκομματικούς του αντίπαλους), προσπαθούν να τον υπονομεύσουν ως πρόεδρο του σωματείου. Δεν ανακοίνωσε, όμως, την πρόταση της πλειοψηφίας του ΔΣ προς τη συνέλευση.

Το λόγο πήρε στη συνέχεια ο εκπρόσωπος της ΔΑΚΕ, ο οποίος επίσης δεν κατέθεσε πρόταση προς τη συνέλευση, αλλά αρκέστηκε σε γενικολογίες περί συνέχισης του αγώνα με νηφαλιότητα και προσεχτικό σχεδιασμό, ακόμα και μετά τη ψήφιση του νόμου, ενώ απευθυνόμενος προς την πρόταση της ΔΑΣ,

τόνισε ότι όσο συνεχίζει να αγωνίζεται για τα αιτήματα του κλάδου δεν θα πρέπει να φοβάται κανέναν, γιατί έχει στον πλευρό του όλο τον κλάδο.

Τη «βρόμικη» δουλειά ανέλαβε ο εκπρόσωπος της ΔΑΣ Κιούσης, ο οποίος παρουσίασε την πρόταση του ΔΣ (κατά τα άλλα, ο Περισσός καταγγέλλει τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και ζητάει τον κάθετο διαχωρισμό απ' αυτή). Ξεκίνησε τονιζόντας ότι ο αγώνας για δημόσιες αστικές συγκοινωνίες έχει αρχίσει να γίνεται σηγά-σηγά υπόθεση όλων των εργαζόμενων και όλου του λαού και γ' αυτό θα πρέπει να συνεχιστεί. Επειδή, όμως, θα είναι μεγάλης διάρκειας και θα συνεχιστεί και μετά την ψήφιση του νόμου (αν αυτό δεν λέγεται καλλιέργεια κλίματος η τοποθέτησα, τότε οι λέξεις χάνουν το νόημά τους), θα πρέπει να γίνει συντεταγμένα και υπό την καθοδήγηση του ΔΣ του συνδικάτου! Γ' αυτό δεν πρέπει να γίνουν αποδεκτές από τους εργαζόμενους προτάσεις αγωνιστικής πλειοδοσίας που μπορεί να τις πληρώσει ακριβά ο κλάδος! Ποιες είναι οι προτάσεις αγωνιστικής πλειοδοσίας; Αυτές που θα έκαναν εκπρόσωποι από τη βάση, που δεν είναι οργανωμένοι σε κάποια από τις παρατάξεις.

Από στόματος Κιούση μάθαμε και επίσημα την πρόταση του ΔΣ: Μετά την 48ωρη απεργία στις 1/2 και 2/2, στάσεις εργασίας στις 4/2, 7/2, 9/2, 11/2 και νέα γενική συνέλευση στις 14/2 (μετά από δύο βδομάδες). Για να μη κάθονται, δε, αραχτοί οι απεργοί, τους προτάθηκε να κάνουν και μια πτοεία, την πρώτη μέρα της απεργίας, από την Ομόνοια προς το ΣΕΒ στο Βοτανικό!

Ακολούθησε ο εκπρόσωπος του Συνδέσμου Οδηγών, ο οποίος τα «έχωσε» στον Κουλουμπαρίστη και τον κατηγόρησε ότι επί της ουσίας ταίζει το παιχνίδι του Ρέπττα, όμως συντάχθηκε και αυτός με την πρόταση του ΔΣ, γιατί ο αγώνας είναι μακρύς και θα πρέπει να γίνει «συντήρηση» δυνάμεων. Με άλλα λόγια, η ηττοπάθεια, της ηττοπάθειας, την ηττοπάθεια, ως ηττοπάθεια.

Την έναρξη των ομιλητών που διαφωνούσαν με την πρόταση του ΔΣ έκανε ο εκπρόσωπος της Ανεξάρτητης Παρέμβασης Κασιμέρης (το μοναδικό μέλος του ΔΣ που διαφωνεί προς την πρόταση της ΔΑΣ),

τον ακολούθησαν ο εκπρόσωπος της Εναλλακτικής Αγωνιστικής Συσπείρωσης Μανίκας και ο εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων της ΕΘΕΛ, ενώ στη συνέχεια ο λόγος πήγε στους «από κάτω», σε απλούς οδηγούς που στην πλειοψηφία τους τάχθηκαν υπέρ της συνέχισης και της κλιμάκωσης του αγώνα για να μην περάσει το νομοσχέδιο Ρέπττα. Κάνοντας κατάθεση ψυχής, έδειξαν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι ο αγώνας μπορεί να είναι νικηφόρος.

Τελικά, η γενική συνέλευση, μέσα σε αγωνιστικό κλίμα, υπερψήφισε με πολύ μεγάλη πλειοψηφία την πρόταση που συνδιαμορφώθηκε από δεκάδες εργαζόμενους, την Ανεξάρτητη Παρέμβαση, την ΕΑΣ, τους Ανεξάρτητους της ΕΘΕΛ, η οποία ήταν: 48ωρη απεργία την 1/2 και πορεία από την Ομόνοια στη Βουλή και από εκεί στη ΓΣΕΕ και στις 2/2 μηχανοκίνητη πορεία από την Ομόνοια. Στάση εργασίας στις 4/2 και συγκέντρωση έξω από τον Αρειο Πάγο, στάση εργασίας στις 7/2 και νέα γενική συνέλευση.

Δεν νομίζω ότι χρειάζεται να πούμε περισσότερα για να πείσουμε ότι η γενική συνέλευση της ΕΘΕΛ, ήταν μια «διαφορετική συνέλευση». Ξέκαμπε πολλά χρόνια να δούμε μια μαζική εργατική συνέλευση, στην οποία κουμάντο κάνει η βάση, ενώ η συνδικαλιστική γραφειοκρατία ακούει για περισσότερες από δύο μέρισμα ώρες γηφοσταυρίδια. Είχαμε χρόνια να δούμε μια μαζική εργατική συνέλευση

που να μη θυμίζει περατζάδα στημένων συνδικαλιστών, αλλά να συζητάει ουσιαστικά για τα προβλήματα του κλάδου και να προσπαθεί να βρει τρόπους για κλιμάκωση του αγώνα, με προοπτική τη νίκη.

Η υπερψήφιση της πρότασης της βάσης κατάφερε να επιβάλει στους γραφειοκράτες του ΔΣ ότι κάθε Δευτέρα θα γίνεται γενική συνέλευση για να αποφασίζεται από τους οδηγούς η συνέχιση του αγώνα και ότι το μοναδικό

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

«Στο Τούνεζ στη Μπαρμπαρία / μας έπιασε κακοκαιρία... Μην ενοχλείστε συντρόφια που η Κοκκινοσκουφίτα τραγουδάει στο δάσος (εχέσθη για τον λύκο, με το συμπάδιο). Διασκεδάζει τον πόνο της πουστην κατεχόμενη Ελλάδα έχουμε μια εκνευριστική καλοκαιρία την οποία δεν διαταράσσει τίποτε. Άλλα ή βόρεια Αφρική (αφρού κει) αφρισμένο ποτάμι που δείχνει το δρόμο. «Μεγάλο ποτάμι φουσκωμένο η οργή του λαού, ποιος τη σταματάει?» Το ρίξαμε στα τραγούδια, γιατί εμείς για να δούμε δύο εκατομμύρια κόσμο στην αντίστοιχη ελληνική πλατεία Tahrir πρέπει να πιούμε όλο το Βόσπορο, που λέει κι ο Αλκίνοος (ηοίας Ναυσικάς ρε). Μου Barack, μου...

Και μιας και πήραμε σβάρνα τα τραγούδια σήμερα, ας το συνεχίσουμε λίγο ακόμα: «Οι μέρες είναι μαγικές όταν μπορούμε και γελάμε δίχως φόβο, όταν δεν έχει δάνατο του πρωινού καφέ η κουβεντούλα. Οι μέρες είναι φυλακές όταν η νύχτα πλημμυρίζει βαθμοφόρους, οι μέρες είναι φυλακές όταν χτυπάνε κάρτα οι βασανιστές. Ο χρόνος είναι μαγικός όταν δεν κρύβονται χαριέδες στα ρολόγια, όταν γερνάμε σίγουροι με το κεφάλι στο λαιμό μας. Ο

χρόνος είναι πανικός όταν ανοίγουν τα ντοσιέ οι στρατοδίκες, ο χρόνος είναι πανικός όταν μας ζώνει μια τεράστια διαταγή. Η πόλη είναι μαγική όταν φιλιόμαστε στο πάρκο δίχως φόβο, όταν δεν γίνονται έφοδοι στα καφενεία και στους σινεμάδες. Η πόλη είναι ασφυκτική όταν την πνίγουν τα εδνικά ίδεωδη, η πόλη είναι ασφυκτική όταν ξυπνάμε με εμβατήρια χακί (Η βίαιη αντίσταση είναι η μόνη επιδία σε μια χώρα δίχως επιδία και φωνή). Ωχάρα Σπειροχαΐτη – «Μπαλάντα για μια λυπημένη χώρα.

Ε, αρκετά, ας τελειώνουμε με τα τραγούδια ενώρα εργασίας και ας ασχοληθούμε μ' αυτή καθαυτή την εργασία. Και ας ευχαριστήσουμε το Σύμμα Επιδεώρησης Εργασίας, τον φύλακα-άγγελο και παραστάτη των εργαζομένων, που διαπίστωσε ότι «η κρίση έφερε την εργασία λάστιχο». Βέσσεέβαια, το 2010 έγινε αυτό, με την κρίση. Μα το λέει και το ΣΕΠΕ! Ο δε ιππουργός ιπποδόμων (συγγώμη για την ορθογραφία, αλλά αν είχα διά βίου μάθηση θα θρισκόμουν by Alexis, Pretender και λοιπών πρυτάνεων και όχι εδώ), είπε ότι δύο δεν πληρώνουν στα Μέσα Μαζικής Μετα-συγχρήσεως είναι τσαμπατζήδες και δολιοφθορεί! Τι λέτε ωρέ πράσινε Αρκάδα των πρασίνων δασών του τραγούδαρου Πλάνα και των πρασίνων αλόγων; Κάπι σαν τους σαμποτέρ της κατοχής δηλαδή, ε; Ναι, ως προς την κατοχή δεν έχετε άδικο, άλλωστε το μαρτυράει –εκτός πολλών άλλων– και η απειλή για αντίονα που εκστομίσατε. Και πώς θα πηγαίνει η φάση, τρεις εκτελέσεις για κάθε τσαμπατζή; Κι ύστερα δήμεν απορείτε που μαζεύετε βρισίδια και μπάσες από τον κοσμάκη και δεν τολμάτε να ξεμπίσετε μόνοι... Ως αρρενωπός και ευσταλής λεβέντης που είστε, γιατί δεν πάτε να τα πείτε αυτά σε κα' να λεωφορεί ή σε κα' να καφενείο; Αφού έχετε τη «λαϊκή αποδοχή» και αφού «ο κόσμος είναι ώριμος και καταλαβαίνει»...

«Την ώρα που αεροκοπανάνε οι άρχοντες περί δημοκρατικής τάξης / ανάμεσά μας οι αμιλητοί ζύνε. / Κι όσο σαν δούλοι εμείς μένουμε σιωπηλοί / οι ηγεμόνες δυναμώνουν / ξεσκίζουν, βιάζουν, ληστεύουν / των ανυπόταχτων τα μούτρα τσαλακώνουν. / Ετούτων των αμιλητών το πετοί / περιέργα δα λέγες είναι φτυγμένο. / Τους φτύνουνε καταπρόσωπο / κι αυτοί σκουπίζουνε σιωπηλά το πρόσωπο το φτυγμένο. / Να αγριέψουνε δεν το λέει η ψυχούλα τους / και που το παράπονό τους να πούνε; / Απ' του μισδού τα ψήχουλα / πώς να αποχωριστούνε; / Μισή ώρα, κι αν, βαστάει το κόχλασμά τους / μετά αρχινάνε το τρεμούλιασμά τους. / Ει! Ξυπνήστε κοιμισμένοι! / Από την κορυφή ως τα νύχια ξεσκεπάστε τους / άλλο δε μας μένει (Vladimir Mayakovskiy).

Η πρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου Πειραιά νοσηλεύεται μετά από ξυλοδαρμό από τα ΜΑΤ λέει η ανακοίνωση των γιατρών, «αισθάνθηκε αδιαθεσία και λιποδύμηση» έγραφαν για ένα ολόκληρο 24ωρο κάποιοι καθ' υπαγόρευση κονδυλοφόροι, εκ του συρφετού των γενίσαρων της αλητείας. Χωρίς επανόρθωση, χωρίς συγγνώμη, χωρίς τοπία. Γ' αυτό και χωρίς έλεος οι όποιες ανταμοιβές τους αποδίδει η κοινωνία... Αν κάνουν κι αυτοί μια βόλτα έξω απ' τα κλουβιά τους, δια καταλάβουν. Μερικοί που το τόλμησαν, πήραν μια γεύση από κρασί, καφέδες, εδώδιμα και μπινελίκια. Φυσικά δεν διαπίστωσαν πού είναι η πόλη της νιότης μας έγραφε «αστοί τρέμετε, η κρίση γενικεύεται»...

Κοκκινοσκουφίτσα

■ ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΣΠΦ

Συνεχίζει σαν έκτακτο στρατοδικείο

Ως έκτακτο στρατοδικείο, και με τη βούλα όπως λέμε, συνεχίζει πλέον το Τριμελές Εφετείο κακουργημάτων που δικάζει την υπόθεση της οργάνωσης Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς στον Κορυδαλό. Ας δούμε τα γεγονότα αυτής της εβδομάδας.

Και η τρίτη παρτίδα αυτεπαγγέλτων διορισθέντων δικηγόρων αρνήθηκε να παίξει το ρόλο του δικηγόρου-ασφαλίτη, με αποτέλεσμα το αδιέξοδο του δικαστήριου να γίνει πλήρες. Και τι έκανε η πρόεδρος; Προχώρησε στο πιο προκλητικό μέτρο που θα μπορούσε. Με την τέταρτη κατά σειρά απόφαση διορισμού, διόρισε τους παυθέντες δικηγόρους των κατηγορούμενων, οι οποίοι εξακολουθούν μεν να έχουν την εμπιστοσύνη των εντολέων τους, όμως συμφωνούν μ' αυτούς στα αιτήματα που έχουν υποβάλει (να μη φακελώνται όσοι προσέρχονται στη δίκη και να τηρηθούν μαγνη-

τοφωνημένα πρακτικά).

Και μόνο το γεγονός ότι το δικαστήριο διόρισε τους συντριγόρους της εμπιστοσύνης των κατηγορούμενων, μετά από τρεις όγονους γύρους διορισμών, αποκαλύπτει το αδιέξοδο. Αν αυτή ήταν η ενδεδειγμένη λύση, τότε θα την είχαν επιλέξει από την ορχή.

Την Πέμπτη, οι συνήγοροι αρνήθηκαν, όπως ήταν αναμενόμενο τον διορισμό τους. Δήλωσαν πως δεν είναι υπάλληλοι του δικαστήριου, αλλά εκπροσωπούν τους κατηγορούμενους, οι οποίοι έχουν αποχωρήσει από τη δίκη και διέταξαν και τους ίδιους ν' αποχωρήσουν. Η πρόεδρος διέταξε και πάλι να αποσταλεί απόσπασμα των πρακτικών στον εισαγγελέα, για τη διερεύνηση ποινικών ευθυνών, και στο ΔΣΑ, για τη διερεύνηση πειθαρχικών ευθυνών. Το ζήτημα αυτό, όμως, έχει λυθεί σε προηγούμενες υποθέσεις. Κανείς δεν μπορεί να υποχρεώσει ένα δικηγόρο να υπερασπιστεί κάποιον

ενόντια στη θελησή του, γιατί τότε ο δικηγόρος πταύει να είναι νομικός παραστάτης του κατηγορούμενου.

Στη συνέχεια, το δικαστήριο αποσύρθηκε και όταν επανήθηκε η πρόεδρος ανακοίνωσε ότι η δίκη θα διεξαχθεί χωρίς την παρουσία των κατηγορούμενων και χωρίς αυτοί να εκπροσωπούνται από την ορχή.

Την Πέμπτη, οι συνήγοροι αρνήθηκαν, όπως ήταν αναμενόμενο τον διορισμό τους. Δήλωσαν πως δεν είναι υπάλληλοι του δικαστήριου, αλλά εκπροσωπούν τους κατηγορούμενους, οι οποίοι έχουν αποχωρήσει από τη δίκη και διέταξαν και τους ίδιους ν' αποχωρήσουν. Η πρόεδρος διέταξε και πάλι να αποσταλεί απόσπασμα των πρακτικών στον εισαγγελέα, για τη διερεύνηση ποινικών ευθυνών, και στο ΔΣΑ, για τη διερεύνηση πειθαρχικών ευθυνών. Το ζήτημα αυτό, όμως, έχει λυθεί σε προηγούμενες υποθέσεις. Κανείς δεν μπορεί να υποχρεώσει ένα δικηγόρο να υπερασπιστεί κάποιον

βαλαν δυο απλά αιτήματα. Πρώτο, να μη φακελώνονται όσοι προσέρχονται στη δίκη και δεύτερο να τηρούνται μαγνητοφωνημένα πρακτικά. Αιτήματα που το δικαστήριο αρνήθηκε να ικανοποιήσει. Αρνήθηκε να ικανοποιήσει ακόμα και το αίτημα που υπέβαλαν οι συνήγοροι να μεταφερθεί η δίκη στο Εφετείο, ώστε να μην υπάρχει το πρόσχημα της φυλακής, στο όνομα της οποίας γίνεται το φακέλωμα του ακροστήριου. Γιατί αυτή η άρνηση; Μόνο ως ένδειξη κρατικού τσαμπουκά μπορεί να ερμηνευθεί. Θέλουν να κάνουν τη δίκη με τους δικούς τους όρους, έστω κι αν τσαλακώνουν το περιβόλητο «νομικό τους πλατιό», για τον οποίο τόσο πολύ κόπτονται.

Η δίκη, με άδεια τα έδρανα των κατηγορούμενων και των υπερασπιστών συνεχίστηκε με την ανάγνωση του κατηγορητήριου, ενώ την Παρασκευή αναμενόταν να καταθέσουν οι πρώτοι μάρτυρες,

Σπεύδουν να προλάβουν τα χειρότερα

Ηεξέγερση της Τυνησίας και η ταχύτατη εξάπλωσή της στην Αίγυπτο έχει τρομοκρατήσει τα αντιδραστικά καθεστώτα στον αραβικό κόσμο, που σπεύδουν να προλάβουν τα χειρότερα κάνοντας ορισμένες ψευτομεταρρυθμίσεις για να τιθασέουν την οργή του κόσμου. Ετσι, αντίθετα με την αλαζονική επιμονή για την παραμονή στην εξουσία της κλίκας του Μουμπτάρακ στην Αίγυπτο, ο επιτί 32 χρόνια πρόεδρος της Υεμένης, Αλί Αμπτουλάχ Σάλεχ, δήλωσε ότι

δεν πρόκειται να βάλει ξανά υποψηφιότητα στις επόμενες εκλογές που ανακοίν

Διαφημιστές και τροφοδότες των καπιταλιστών

Mεγάλη προπαγανδιστική εκστρατεία έστησε το υπουργείο Εργασίας, με επικεφαλής την ίδια την Κατσέλη, για το Σύμφωνο Συνεργασίας ανάμεσα στο υπουργείο και το Ελληνικό Δίκτυο Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης του ΣΕΒ. Οπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, στόχος αυτής της συνεργασίας δεν είναι μόνο να διαφημιστούν οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις ως φιλονθρωπικά ιδρύματα, αλλά και να τεστώσουν κρατικό παραδάκι από διάφορα προγράμματα.

Χωρίς τοίπα η Κατσέλη πήρε σβάρνα τα ραδιόφωνα για να διαφημίσει τη νέα συνεργασία της με τους καπιταλιστές, ισχυριζόμενη ότι

ενώνουν τις δυνάμεις τους «για την καταπολέμηση της παιδικής φτώχειας που μαστίζει τη χώρα μας και για να στηρίξουμε τους νέους ανθρώπους, τα νέα παιδιά που μπαίνουν για πρώτη φορά στην αγορά εργασίας και χρειάζονται συμβουλευτική, κατάρτιση, πρακτική άσκηση, απόκτηση πρώτης επαγγελματικής εμπειρίας». Οι καπιταλιστές που αρπάζουν τη μπουκιά από το στόμα των εργαζόμενων ενδιαφέρονται τάχα να καταπολεμήσουν την παιδική φτώχεια. Αυτή που η ίδια η συμπεριφορά τους προκαλεί. Οι καπιταλιστές που απαίτησαν και πέτυχαν τόσες ρυθμίσεις για την υπερεκμετάλλευση των νέων

εργαζόμενων (μεροκάματα χαμηλότερα και από αυτά της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, απόλυτη χωρίς αποζημίωση ακόμα και μετά από ένα χρόνο δουλειάς κ.λπ.) ενδιαφέρονται τάχα για την ομαλή μετάβασή τους στην αγορά εργασίας. Ποια αγορά εργασίας; Το σύγχρονο δουλεμπόριο εννοούν.

Οπως είπε η Κατσέλη, στόχος τους είναι «να αναπτύξουμε συνέργειες των δικών μας προγραμμάτων με τα προγράμματα αυτά, έτσι ώστε να έχουμε τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα». Τι σημαίνει αυτό; Οτι οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις θα αναπτύσσουν προγράμματα

σε συνεργασία με προγράμματα του υπουργείου Εργασίας. Θα κάνουν, δηλαδή, τη διαφήμισή τους με κρατικό χρήμα.

«Οι ίδιες οι επιχειρήσεις έχουν κάθε κίνητρο να πρωθήσουν δράσεις, οι οποίες διασφαλίζουν την κοινωνική συνοχή και την ανάπτυξη μιας χώρας», λέει ξεδιάντροπα η Κατσέλη, λες και απευθύνεται σε ήλιθιους. Με φιλανθρωπικά προγράμματα πρωθείται αυτό που ονομάζουν κοινωνική συνοχή ή με μισθούς που να επιτρέπουν στους εργαζόμενους να ζουν με στοιχειώδη αξιοπρεπεία, με κοινωνική ασφάλιση, με πλήρη απασχόληση κ.λπ.;

■ Οι μπίζνες της οικογένειας Γερουσλάνου

Ποιος θα ακουμπήσει κοτζάμ υπουργό;

Στις 9 Δεκέμβρη του 2004, κάτοικοι και σωματεία του δήμου Αργοστολίου υπέβαλαν προσφυγή στο ΣΤΕ κατά απόφασης του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων (ΓΓΠΙΝ), που έδινε άδεια λειτουργίας σε μονάδα Ιχθυοκαλλιέργειας που ανήκει στην οικογένεια του υπουργού Πολιτισμού Π. Γερουσλάνου. Ακόμη, υπέβαλαν προσφυγή κατά μιας άλλης απόφασης του ΓΓΠΙΝ και κατά μιας Κοινής Υπουργικής Απόφασης Εγκρισης Περιβαλλοντικών Ορων.

Το ΣΤΕ (Ε' Τμήμα), μετά από τέσσερα χρόνια, στις 17 Σεπτεμβρίου 2008, εξέδωσε την υπ' αριθμόν 2435 απόφασή του, με την οποία έκανε δεκτή την προσφυγή και έτοιμη κατέστη παράνομη η λειτουργία της οικογενειακής επιχειρήσης του Π. Γερουσλάνου.

Ο πρόεδρος του Ε' Τμήματος,

κατέθεσαν αίτηση στην Επιτροπή Αναστολών για την έκδοση προσωρινής διατογής μέχρι την εκδίκαση της κύριας αγωγής, που είχε οριστεί αρχικά για τις 3 Νοέμβρη του 2010.

Λίγες ημέρες πριν την εκδίκαση της υπόθεσης στο ΣΤΕ, και συγκεκριμένα στις 11 Οκτώβρη του 2010, η πρώτη υπουργός Γεωργίας Κ. Μπατζελή κατέθεσε ερώτηση στην υπουργό Περιβάλλοντος Τ. Μπιρμπίλη και εμμέσως πλην σαφώς έπαιρνε θέση υπέρ της οικογένειας Γερουσλάνου, βάζοντάς τα με το ΣΤΕ που ακυρώνει «διοικητικές πράξεις αδειοδότησης μονάδων».

Ο πρόεδρος του Ε' Τμήματος, με πρόσχημα την απόφαση του ΓΓΠΙΝ για τη δήθεν μετεγκατάσταση της εταιρίας ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ ΑΕ το Γενάρη του 2009, αρνήθηκε να εκδώ-

σε προσωρινή διατογή. Μετά την προσφυγή των κατοίκων και των σωματείων του Αργοστολίου, μπήκε στην υπηρεσία της εταιρίας της «οικογένειας» και η υπουργός Τ. Μπιρμπίλη, η οποία κατά τα άλλα εμφανίζεται σαν η Ζαν ντ Άρκ του περιβάλλοντος. Συγκεκριμένα, στο νόμο για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας περιελαβε διάταξη με την οποία δίνει τη δυνατότητα στις εταιρίες που δεν έχουν άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας να λειτουργούν για ένα χρόνο, δηλαδή μέχρι τον Ιούνιο του 2011. Η προϋπόθεση που έβαλε στον νόμο αυτό η Τ. Μπιρμπίλη για να λειτουργήσει η εταιρία έχει απορριφθεί από το ΣΤΕ με την απόφαση 2435/2008.

Στις 13 Δεκέμβρη του 2010 ο ΓΓΠΙΝ εξέδωσε δύο νέες αποφάσεις για την εταιρία του Π. Γερουσλάνου.

Ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, αντί να εφαρμόσει την απόφαση του ΣΤΕ και να αναγκάσει την οικογένεια Γερουσλάνου να κλείσει αυτή τη μονάδα, εξέδωσε στις 22 Γενάρη του 2009 νέα απόφαση, για τη μετεγκατάσταση δήθεν της μονάδας σε άλλη θέση μέσα σε δύο χρόνια. Αυτή την απόφαση αξιοποίησε η οικογένεια Γερουσλάνου και «έπιεσε» τον πρόεδρο του Ε' Τμήματος του ΣΤΕ να μην επιμείνει στην άμεση εφαρμογή της απόφασης του Τμήματος του, δηλαδή της απόφασης 2435/2008. Τα λεγόμενα περί μετεγκατάστασης της μονάδας είναι ένα μεγάλο φέμα, γιατί οι κλωβοί της παραμένουν στην ίδια σχέδιο θέση.

Οι ίδιοι κάτοικοι και σωματεία αναγκάστηκαν να καταθέσουν στις 23 Μάρτη του 2009 νέα προσφυγή κατά της απόφασης του ΓΓΠΙΝ και να απαιτήσουν και την άμεση εφαρμογή της απόφασης 2435/2008. Ταυτόχρονα

(ΣΕΕΔΔ).

Ποιος είναι ο Γ. Γρίβας; Είναι στέλεχος του ΠΑΣΟΚ και της ΠΑΣΚΕ και γενικός γραμματέας της Πανελλήνιας Ενωσης Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων!

Αν και αυτή η υπόθεση βγήκε στη δημοσιότητα την Κυριακή 9 Γενάρη, μέχρι την Πέμπτη που γράφεται αυτό το σημείο μας δεν βγήκε στην ΠΕΔΔΥ απόφαση καθαίρεσης του Γ. Γρίβα από τη θέση του γενικού γραμματέα διότι από τη θέση του μέλους του ΔΣ. Δεν βγήκε γιατί η ΠΑΣΚΕ της ΠΕΔΔΥ τρενάρει τη λήψη απόφασης, παρά την εκφρασθείσα θέληση και απαίτηση όλων των υπόλοιπων μελών του ΔΣ.

Από τις 9 Γενάρη μέχρι σήμε-

ρα, το ΔΣ της ΠΕΔΔΥ συνεδρίασε μόνο μια φορά, ενώ η επόμενη συνεδρίαση ορίστηκε για την ερχομένη Τρίτη, 8 Φεβράρη. Στη μοναδική συνεδρίαση που έγινε για την υπόθεση αυτή η ΠΑΣΚΕ εμφανίστηκε διχασμένη και ίσως αυτή η πρακτική να είναι μέρος ενός πασκύτικου σχεδίου που αποσκοπεί στην προσφορά βιοήθειας στον Γ. Γρίβα, ώστε να παραμείνει μέλος του ΔΣ, παρά τη θέληση όλων των άλλων μελών που απαιτούν την απομάκρυνση του και από το ΔΣ. Στα γραφεία κυκλοφορεί η πληροφορία (δεν την έχουμε ακόμη διασταύρωσει), ότι καταβάλλονται προσπάθειες από το γραφείο της υπουργού Μπιρμπίλη να διασωθεί ο Γ. Γρίβας!

Μνήμη αγωνιστών

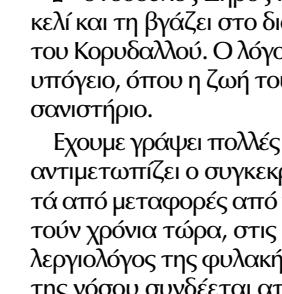
Στις 2 Φλεβάρη συμπληρώθηκαν τέσσερα χρόνια από το θάνατο του Κωστή Νικηφοράκη, του αγωνιστή γιατρού που με τη δράση του σφράγισε τη μεταπολιτευτική ιστορία της πόλης των Χανίων. Εφυγε πρόωρα, χτυπημένος από τον καρκίνο, αφήνοντας ανολοκλήρωτο το έργο που είχε ξεκινήσει. Στη μνήμη του Κωστή, που αιώνες μεταναστών απέργων πείνας, συντρόφισες από τη Θεσσαλονίκη προσφέρουν στην «Κόντρα» 150 ευρώ.

Στις 2 Φλεβάρη, επίσης, συμπληρώθηκαν έξι χρόνια από το θάνατο του συντρόφου Μήτσου Πέτσα. Του κομμουνιστή οικοδόμου που από μικρό παιδί αγωνίστηκε για τα δίκαια της Τάξης του και έφυγε τόσο πρόωρα, πρόδομόνος από την καρδιά του. Στη μνήμη του Η σύζυγός του προσφέρει στην «Κόντρα» 50 ευρώ.

Στις 26 Γενάρη συμπληρώθηκαν δύο χρόνια από το θάνατο του Γιώργου Γκουντούνα, του αγωνιστή δικηγόρου που ταύτισε τη ζωή του με την υπεράσπιση των κατατρεμένων, είτε αυτοί ήταν πολιτικοί κρατούμενοι είτε μετανάστες. Εφυγε κι αυτός πρόωρα, αφήνοντας στη μέση ένα έργο που θα μπορούσε να κρατήσει πολλά χρόνια ακόμη.

Φωτιά στο κελί του έβαλε την περασμένη Τρίτη ο Χριστόδουλος Ξηρός και έκτοτε αρνείται να μπει σε άλλο κελί και τη βγάζει στο διάδρομο της υπόγειας ής πτέρυγας του Κορυδαλλού. Ο λόγος; Να τον πάρουν επιτέλους από το υπόγ

KONTRA

Τι νέα, καπετάν Ραχωβίτσα;

Το μενού σήμερα έχει ποδόσφαιρο και ειδικότερα σχολιασμό των όσων διαδραματίστηκαν πριν και μετά τις αναμετρήσεις ΠΑΟΚ – Ολυμπιακός και ΑΕΚ – Παναθηναϊκός για το κύπελλο Ελλάδας. Η τελική έκβαση των αγώνων δικαιολόγησε απόλυτα το θόρυβο γι' αυτούς και πρόσφερε συγκινήσεις εντός και εκτός του αγωνιστικού χώρου.

Θα ξεκινήσουμε από την αναμέτρηση της Θεσσαλονίκης και την πρόκριση του ΠΑΟΚ. Οι αναμετρήσεις ανάμεσα στις δυο ομάδες ήταν, είναι και θα είναι επεισοδιακές, αλλά η αναμέτρηση της περασμένης Τετάρτης, με τη βοήθεια της κυβέρνησης και των μπάτσων, ξεπέρασε κάθε προηγούμενο. Από την πλευρά των ερυθρόλευκων το θέμα της ασφαλούς μετάβασης της ομάδας στο γήπεδο της Τούμπας είχε ανακριθυχεί σε ύψιστη εθνική ανάγκη και, σε συνδυασμό με την παρουσία του προέδρου της ΠΑΕ Ολυμπιακός στον αγώνα, κινητοποιήθηκε σύσσωμη η ελληνική αστυνομία, προκειμένου να αισθανθεί άνετα ο ερυθρόλευκος πρόεδρος. Το κλίμα ήταν τεταμένο από την επαύριο του πρώτου αγώνα στο Καραϊσκάκη, αφού το ισόπαλο αποτέλεσμα έδινε πολλές πιθανότητες πρόκρισης στον ΠΑΟΚ. Οι συγκρούσεις των οπαδών του ΠΑΟΚ με τους μπάτσους στο Βόλο, εκτός του γηπέδου και πριν την έναρξη του αγώνα Ολυμπιακός Βόλου – ΠΑΟΚ, είχαν σαν αποτέλεσμα την τιμωρία της Τούμπας, αυτό θεωρήθηκε ως «στήσιμο» από το ερυθρόλευκο παρασκήνιο και το άσχημο κλίμα μετατράπηκε σε πολεμική κατάσταση.

Από την πλευρά της κυβέρνησης και της αστυνομίας δεν έγινε η παραμικρή προσπάθεια για εκτόνωση της κρίσης (το αντίθετο μάλιστα, αφού οι μπάτσοι υιοθετούσαν σχέδιον όλες τις απαιτήσεις του Μαρινάκη), με αποτέλεσμα, αν και ο αγώνας θα γινόταν χωρίς τους οπαδούς του ΠΑΟΚ, Τρίτη και Τετάρτη η Θεσσαλονίκη να θυμίζει Κάιρο από την έντονη παρουσία της αστυνομίας. Το επίσημο όχειο της ΕΛΑΣ, το οποίο επέβλεπε προσωπικά ο υπαρχηγός της Γιάννης Ραχωβίτσας, ο οποίος ανέβηκε επί τουτου στη συμπρωτεύουσα, περιλαμβάνε: α. Την ανάπτυξη 1.700 μπάτσων περιστρικά της Τούμπας και σε κομβικά σημεία της πόλης, από τα οποία θα περνούσε η αποστολή των ερυθρόλευκων. Για

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

το λόγο
αυτό¹
μετακινήθηκαν
διμοιρίες
των
ΜΑΤ

από την Αθήνα, γιατί δεν επαρκούσαν αυτές που βρίσκονται μόνιμα στη Θεσσαλονίκη. Ορισμένοι κακεντρέχεις διέδιδαν τη φήμη ότι οι αθηναίοι μπάτσοι ανέλαβαν

την περιφρούρηση γύρω από την Τούμπα, κατόπιν απαίτησης του Μαρινάκη, γιατί δεν είχε εμπιστοσύνη στους ντόπιους μπάτσους. β. Τη χρήση του ελικοπτέρου της ΕΛΑΣ, προκειμένου ο Ραχωβίτσας να έχει συνολική εικόνα για τις όποιες μετακινήσεις των οπαδών του ΠΑΟΚ. Μάλιστα, το ελικόπτερο έκανε την πρόβα τζενεράλε την παραμονή του αγώνα και κατά τη διάρκεια της βραδινής προπόνησης του ΠΑΟΚ, που έγινε παρουσία 4.000 οπαδών (ακόμη μια πρόκληση των μπάτσων). γ. Δημιουργήθηκε μια νεκρή ζώνη 200 μέτρων περιμετρικά της Τούμπας, στην οποία από το πρωί δεν μπορούσε να περάσει κανένας, χωρίς την άδεια της αστυνομίας. Μάλιστα, αναβλήθηκε και η λαϊκή σγορά που γίνεται κάθε Τετάρτη στην Τούμπα, για λόγους ασφαλείας, ομάδες οπαδών του ΠΑΟΚ συγκρούστηκαν με

μετακίνηση της ερυθρόλευκης αποστολής προς και από την Τούμπα, με κλείσιμο δρόμων και αποκλεισμούς περιοχών.

Δεν χρειάζεται πολύ μυαλό για να καταλάβουμε ότι με το κλίμα που είχε διαμορφωθεί η διεξαγωγή του αγώνα κρεμόταν από μια κλωστή. Τελικά, η ένταση που δημιουργήθηκε λειτουργήσει εναντίον των παιχτών του Ολυμπιακού, που έδειξαν να μην έχουν μπει στο γήπεδο (η μοναδική ευκαιρία των ερυθρόλευκων ήταν στο 850 με τον Τοροσίδη), ενώ αντίθετα οι παιχτές του ΠΑΟΚ ανταποκρίθηκαν με τον καλύτερο τρόπο και έφτασαν σε μια πολύ μεγάλη πρόκριση. Στα αξιοσημείωτα του αγώνα και η κατά κράτος επικράτηση του Μάκη Χάβου επί του Ερνέστο Βαλβέρδε στη μόχη των πάγκων, με αποτέλεσμα για μια ακόμη φορά ο προπονητής του Ολυμπιακού να μην κερδίσει σε ντέρμπτι. Παρά τα δρακόντεια μέτρα ασφαλείας, ομάδες οπαδών του ΠΑΟΚ συγκρούστηκαν με

Είναι τόσο μέτριες οι ταινίες της τρέχουσας κινηματογραφικής εβδομάδας, ώστε μόνο εν συντομίᾳ θα αναφερθούμε σε δύο από αυτές. Από την άλλη αξίζει να επισημάνουμε την προβολή στο σινέ ΦΙΛΙΠ της παλιάς σοβιετικής ταινίας του Μάρκ Ντονούσκι «Τα παιδικά χρόνια του Μαξίμ», που είναι το πρώτο μέρος της τριλογίας του Ντονούσκι για τον Μαξίμ Γκόργκι και περιγράφει τα δύσκολα παιδικά χρόνια του μεγάλου ρώσου συγγραφέα.

Ιδιαίτερες συγκινήσεις πρόσφερε και ο αγώνας ΑΕΚ – Παναθηναϊκός στο ΟΑΚΑ. Οι κιτρινόμαυροι με ένα απίστευτο γκολ στο 8ο λεπτό των καθυστερήσεων εκμεταλλεύτηκαν το δώρο του τερματοφύλακα των πράσινων και πανηγύρισαν μια απίστευτη πρόκριση. Ποιοτικά ο αγώνας δεν διεκδικεί δάκρυνες, παρά τα πέντε γκολ και τις φάσεις που έγιναν μπροστά στις δυο εστίες, αφού οι αμυντικές γραμμές των δυο ομάδων ήταν χωρίς αρχή και τέλος και η αναμέτρηση θύμισε σχολικό πρωτάθλημα. Οι πράσινοι έφτασαν μια στιγμή πριν τη μαγική ανατροπή του σκηνικού, αφού προηγήθηκαν με 1-3, όμως για ένα ακόμη παιχνίδι ο τερματοφύλακάς τους (αυτή τη φορά ο Καρνέζης), δεν τους επέτρεψε να προκριθούν και να σώσουν τη φετινή χρονιά. Εκτός από τις συγκρούσεις των οπαδών της ΑΕΚ με τους μπάτσους, πριν και μετά τον αγώνα, και την εισβολή τους στον αγωνιστικό χώρο στα μέσα του δευτέρου ημιχρόνου (ευτυχώς χωρίς συνέπειες), αυτό που πρέπει να κρατήσουμε από το συγκεκριμένο παιχνίδι είναι το έσπασμα του Σισέ στη συνέντευξη Τύπου. Ο αρχηγός του Παναθηναϊκού και ο μοναδικός παίχτης των πράσινων που στέκεται στο ύψος των περιστάσεων το τελευταίο διάστημα έσπασε κατά του διαιτητή (η στήλη δεν τον θεωρεί υπεύθυνο για τη χρημένη πράσινη πρόκριση), όμως επί της ουσίας έσπασε για την κατάσταση που επικρατεί στον Παναθηναϊκό τους τελευταίους μήνες. Οσο για την υπόσχεσή του ότι αυτός ο αγώνας μπορεί να σημάνει την αναγέννηση του Παναθηναϊκού, τον Τζιμπρίλ τον πιστεύουμε, όμως για τους υπόλοιπους συμπαίκτες του, ας μας συγχωρέσει, αλλά διατηρούμε σοβαρές επιφυλάξεις.

Παρότι το πρόγραμμα ταινιών του «Νεανικού Πλάνου» απευθύνεται σε νέες ηλικίες, δεν μπορεί να παραγνωριστεί όχι μόνο η διοχρονική αξία αυτών των ταινιών αλλά και η γενικότερη σπουδαιότητά τους, που υπερβαίνει τις ηλικίες. Σε πρώτη προβολή, λοιπόν, έχουμε τις «127 ώρες» του Ντάνι Μπόιλ και το «Chéri» του Στίβεν Φρίαρς.

Τον πρώτο κύριο τον έχει προ πολλού καταπιεί το Χόλιγουντ και η αμερικανική κακογουστιά, το δε «Trainspotting» αποτελεί μια μακρινή ανάμνηση. Στις «127 ώρες» παρακολουθούμε την αληθινή ιστορία ενός αναρριχητή που παγιδεύεται σε βράχο στα φαράγγια της Γιούτα και αικρωτηριάζει τον ίδιο του το εαυτό προκειμένου να σώσει τη ζωή του, την ίδια στιγμή που αναθεωρεί, υποτίθεται, τις αξίες του. Εννοείται ότι μετά μοσχοπούλησε την ιστορία του και το ερώτημα είναι: τι μας ενδιαφέρει η ιστορία ενός παρτάκια που το δόγμα της ζωής του ήταν «μπορώ να καταφέρω τα πάντα μόνος μου»; Δηλαδή, βλέπεις τα μελοδραματικά φλας-μπακ κι αυτόν τον τύπο να πεθαίνει κινηματογραφώντας τη φράση του και αναρωτιέσαι πάσσο μ...ας μπορεί να είναι κάποιος. Ελεος τελικά.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Εργαζόμενοι Ανεργοί Μετανάστες

Οταν ο λαός τρώει πακέτο, στέλνει γράμμα

Σουδάν, Τυνησία, Άλ Μισρ, Γκαμπτόν, Ιορδανία, Υεμένη, Λίβανος:
Rage Against The Machine

Η ηχηρή σιωπή του «πνευματικού» κόσμου...

«Το Σινικό Τείχος ξεκινά από τα βορινά σύνορα των Κινέζων, περνάει από τις πυρηνικές βάσεις της Γης και φτάνει στον αυλόγυρο του σπιτιού μας». «Στην καρδιά ενός συγγραφέα πρέπει να φτάνει ο απόηχος απ' όλες τις φωνές των ανθρώπων, και πρέπει να έχει ο ίδιος όσο μπορεί πιο πλαστιά συνείδηση να τις πιάνει. Τελικά, αυτές είναι που θα τον διαμορφώσουν σε συγγραφέα ή σε ιεραπόστολο». (Ασημάκης Πανσέληνος: «Σημειωματάριο»)

KAI μετά τα εμέσματα του «Ρίζου» ήρθαν και οι δικαστικές διώξεις...

Άλ Θάουρα αλ Αραμπτί

KAI τζάμια σπάνε στην Αίγυπτο...

◆ «Εικόνες αναρχίας κυριαρχούν στους δρόμους του Καΐρου και άλλων αιγυπτιακών πόλεων». «Δίκτυο 6 καταστημάτων στην Αίγυπτο έχει η Εθνική Τράπεζα» (ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ, 31-1-11).

◆ Ριζοσπάστης, 23-1-11: «Απεργία 10 Φλεβάρη – Δύσκολη αναμέτρηση που πρέπει να κερδηθεί». Ριζοσπάστης, 30-1-11: «Όλα για την απεργία στις 23 Φλεβάρη». Ετσι απλά... (Στις 23-2-43 ιδρύθηκε η ΕΠΙΟΝ – η ένοπλη, που 'σπαγε και τζάμια...) ◆ Τελικά, που ΔΕΝ δουλεύει ο Γ. Δελαστίκ; Τώρα και στον Αντένα TV...

◆ Χρειαζόμαστε ρεμπερτόριο.
◆ Σκύλορυ Πλύντον.

◆ «Επικρατεστέρα όμως κατέστη η γνώμη ότι η Ελληνική Αστυνομία ειδοποιηθείσα τηλεφωνικώς εκ του εργοστασίου περί της απεργίας ταύτης παρά του Ενωμοτάρχου δύστις παρέμενεν εν αυτώ επί κεφαλής δυνάμεως χωροφυλάκων διά την φρουρήσην του Εργοστασίου, ανέφερε το γεγονός τούτο εις τας Γερμανικάς Αρχάς, εκτελούσα σχετικήν διαταγήν αυτών. Την τελευταίαν ταύτην γνώμην θεωρούμε και ημείς και βασιστώρεων και εκ των πραγμάτων δικαιολογημένη» (Σπ. Λιζάρδου: «Ιστορικόν και συνέπεια της απεργίας (στο Γκάζι) της 1ης Οκτωβρίου 1943-Αθήναι 1945». Περί προδοτών, Μελί-

γαλά,

δωσεις

φαινομένων).

◆ «Η μετανάστευση Σλαβοφώνων από τη Δυτική Μακεδονία την περίοδο υπήρξε περιορισμένη... Φαίνεται ότι σε αρκετές περιπτώσεις οι Σλαβόφωνοι πιέστηκαν από τις ελληνικές Αρχές να μεταναστεύσουν, χωρίς να έχουν τη δυνατότητα να συναποκομίσουν την κινητή περιουσία τους. Καταβλήθηκε, μάλιστα, προσπάθεια αντικοτάστασης των μεταναστών με Καυκάσιους πρόσφυγες, με πεντηρά, όμως, αποτελέσματα. Και ενώ ο Βασιλιάς Κωνσταντίνος, με διακήρυξη του στις 14/27 Νοεμβρίου 1912, διαβεβαίων ότι οι Έλληνες θα σέβονταν τη γλώσσα και τη θρησκεία των κατοίκων της ελληνικής Μακεδονίας, αλλά και ο Έλληνας Υπουργός Δικαιούσης και επίσημος αντιπρόσωπος της Ελληνικής Κυβέρνησης στη Μακεδονία, Κωνσταντίνος Ρακτιβάν, κινούμενος στο ίδιο ιλία, δήλωνε με έμφαση ότι, «Θέλομεν ιδρύσει διοικητικούς και διοικητικούς υπαλλήλους της πόλης και τους έδωσε προθεσμία 48 ωρών να εγκαταλείψουν την Ελλάδα. Το ίδιο καλοκαίρι ο πληθυσμός στην περιοχή της Εδεσσας υποχρεώθηκε κι αυτός να δηλώσει πίστη στην ελληνική Εκκλησία και Διοίκηση... Σύμφωνα με την Επιτροπή (Κάρνεγκι), όλα ζεινήσαν από τη στιγμή που τημήματα του Έλληνικου στρατού πολιόρκησαν και εν συνεχείᾳ έκαψαν την πόλη του Κιλκίς. Υπό το κλίμα πανικού η συντριπτική πλειοψηφία των Σλαβοφώνων της περιοχής άρχισε να διαρρέει προς τη Βουλγαρία εγκαταλείποντας τα υπάρχοντά τους... Η μαζική τους έξοδος υπήρξε τραγική, καθώς οι κακουχίες αποδεκάπισαν πολλούς... Ο στρατιώτης Νικόλας Καμπάς έγραψε τον Ιούλιο του 1913: «Αυτό είναι κάτι σαν αληθινός πόλεμος και όχι όπως εκείνος ενάντια στους Τούρκους. Πολεμάμε μέρα και νύχτα και έχουμε κάψει όλα τα χωριά». Σύμφωνα με την Επιτροπή, στην περιοχή του Κιλκίς ο ελληνικός στρατός έκαψε 40 σλαβόφωνα χωριά, συνολικά 4.725 οι-

κήματα, 1.846 σπίτια και 612 καταστήματα μόνο στην πόλη του Κιλκίς». (Ιάκωβος Μιχαηλίδης: «Μετακινήσεις σλαβόφωνων πληθυσμού (1912-1930) – Ο πόλεμος των στατιστικών»).

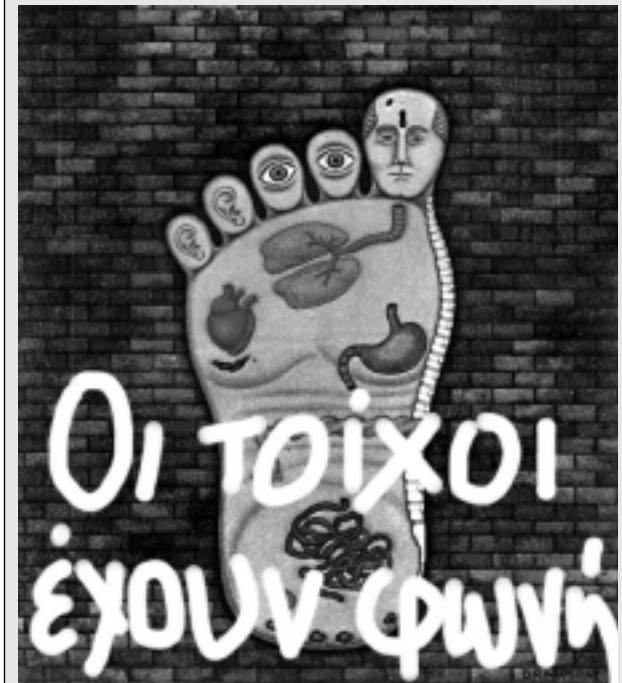
◆ Στο Βιετνάμ υπάρχει «οικονομία της αγοράς με σοσιαλιστικό προσανατολισμό» (...), αλλά η αντιπροσωπεία του Περισσού που το επισκέφτηκε έκανε μόνο «επισημάνσεις» και «έξφρασε ανησυχία», ενώ «στο ερώτημα αν τα μέλη του ΚΚ μπορούν να είναι επιχειρηματίες, η απάντηση που έχει δώσει το ΚΚ Βιετνάμ είναι θετική, εφόσον το μέλος τηρεί το καταστατικό του κόμματος». (Τι μας θυμίζει, τι μας θυμίζει...). Κι ενώ η όλη περιγραφή παραπέμπει σε καπιταλισμό βαρβάτο, η απάντηση στην ερώτηση «με βάση τα παραπάνω σε τι συμπεράσματα καταλήγει η αντιπροσωπεία της ΚΕ του ΚΚΕ» είναι άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε. (ΚΟΜΕΠ, Νο 6, 2010, Μια επίσκεψη στο Βιετνάμ). Παρατήρηση: λείπει η λέξη «σύντροφοι» στην αναφορά στους βιετναμέζους «κομμουνιστές»...

◆ «Αυξήθηκε στην Ιαπωνία το 2010 ο αριθμός των ηλικιωμένων... κλεφτών εξαιτίας της οικονομικής κατάστασης. Σύμφωνα με την ιαπωνική αστυνομία, οι περισσότεροι από τους 27.000 Ιάπωνες που συνελήφθησαν για μικροκλοπές ήταν άνω των 65 ετών» (από τη Ναυτιλοπορική).

◆ Υπόδειγμα ο Τσαουσέσκου (ο Νικολάε) στους δυτικούς προστάτες του. (Αλλά και σε κάτι άλλους τύπους του «σοσιαλισμού με ανθρώπινο πρόσωπο» και τους ρεβιζιονιστές που διατηρούσαν σχέσεις μαζί τους για χρόνια...). (Απ' αφορμή το σημείωμα του P. Βρανά στα ΝΕΑ).

◆ Ρέπισμα στο Ρέππτα!
◆ Ξεκίνησε -λέει- η ολυμπιακή φλόγα για την Τσεχία: Χε-στήκα-με!

Βασίλης

◆ Οργανωμένη λαϊκή ανυπακοή – Καμιά αύξηση στα εισιτήρια – Δωρεάν εισιτήρια για όλους το πρωί – ΠΑΜΕ (πανό στο σταθμό Αττική του Μετρό)

Ποιος μπορεί να διαφωνήσει με αιτήματα για καμιά αύξηση στα εισιτήρια και δωρεάν μεταφορά το πρωί; (Και το βράδυ, βέβαια, που ο κόσμος γυρίζει από τη δουλειά). Εκείνη η οργανωμένη λαϊκή ανυπακοή, όμως, με τα άρρητα συμφραζόμενα της, μας κάθεται στο στομάχι. Το οργανωμένο παραπέμπει, προφανώς, στον Περισσό και τις διάφορες εκφράσεις του. Οι οποίες πώς ακριβώς εννοούν την ανυπακοή; Να βγαίνουν μια φορά κάθε μερικούς μήνες, να κάνουν ένα σύνο και μετά να φρέγουν. Χρόνια τώρα το κάνουν στις πλαζ, το έχουν κάνει στα διόδια, το έκαναν και για μια μέρα στο Μετρό. Πάνε, στήνονται, ανοίγουν τις πόρτες, περνάει το κόσμος τζάμπα, βλέπει τα παραπλαγμένα λάβαρα του Περισσού και μετά αυτοί μεν αποχωρούν, οι δε επόμενοι πληρώνουν κανονικά εισιτήριο. Γ' αυτό και ουδέποτε ενοχλήθηκαν οι καπιταλιστές που εκμεταλλεύονται τις πλαζ ή τα διόδια. Εντάξει, θα 'ρθουν, θα καθήσουν για καναδύν ώρες και μετά θα φύγουν, μικρό το κακό, είναι η σκέψη που επικρατεί στους καπιταλιστές, οι οποίοι ουδέποτε κινήθηκαν δικαστικά κατά του Περισσού. Αντίθετα, στην περίπτωση των διόδιων ειδαμενένα κίνημα «ανοργάνωτο», σύμφωνα με τα μέτρα και σταθμά του Περισσού, το οποίο κατάφερε να ανδρωθεί. Απλοί άνθρωποι περνούν από τα διόδια και δεν πληρώνουν. Μέρα με τη μέρα, δε, γίνονται ολοένα και πιο πολλοί. Κι επειδή αυτό μεταβλήθηκε ήδη σ' ένα μικρό κίνημα ανυπακοής, αικαθοδήγητο από Περισσούς και σία, το σύστημα θορυβήθηκε. Εθεσε το ερώτημα: τι θα γίνει αν σταματήσουν όλοι να πληρώνουν; Τα λεφτά που θα χαθούν θα είναι πάρα πολλά. Ο Ρέππτας άρχισε τις κραυγές περί τζαμπατζήδων, οι εταιρίες άρχισαν να κάνουν μηνύσεις και οι εισαγγελείς να τις «γεμίζουν» με αδικήματα (ούτε φρόνο να είχαν κάνει οι άνθρωποι που δεν πληρώνουν στα διόδια), ενώ η κυβέρνηση ανήγγειλε ότι θα φέρει ειδική νομοθετική ρύθμιση. Σ' αυτό το αυθόρυμη κίνημα η φυλλάδα του Περισσού δεν έχει αφιερώσει ούτε μια γραμμή. Κι ας είναι ένα κίνημα που έχει φέρει αποτελέσματα, εν αντιθέσει προς τα δικά τους πολιτικά σύνορα, τα οποία από όποιψη αποτελεσματικότητας θυμίζουν τη... λαϊκή επανάσταση της Παταρήγα, στη διάρκεια της οποίας... δεν θα οπάσει ούτε ένα τζάμι!

◆ Μικροαστοί, κερνάμε μπουκάλι απόψε (σύνθημα στο ΕΜΠ, με υπογραφή αστέρι)

Κρύο το λογοπαίγνιο. Πολύ κρύο. Ξέρετε γιατί; Γιατί οι μικροαστοί της (αναγκαστικής ή κατ' επιλογήν) αεργίας τα βάζουν με τους μικροαστούς της εργασίας. Να κάνουν με όσες συζήτησεις θελετεί περί του μικροαστισμού και της θέσης του στον καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας. Οχι, όμως, και να καθίστανται κύριος εχθρός οι μικροαστοί, επειδή αυτοί ζουν δίπλα μας, τους βλέπουμε, συ

επέρασε κάθε όριο η Τίνα Μπιρμπίλη. Δε φτάνει που με τους δασοκτόνους νόμους 3818/2010 και 3889/2010 παρέδωσε τα πάντα στην περιβόλητη εταιρία Κτηματολόγιο ΑΕ, όσους αφορά τους δασικούς χάρτες, δεν φτάνει που επιχειρήσει να νομιμοποιήσει τις παράνομες οικοδομικές άδειες στον Αγιο Στέφανο και την Ανοιξη, δεν φτάνει που κήρυξε όλη την Ελλάδα υπό κτηματογράφηση, αποφάσισε να εισάγει στον δασοκτόνο νόμο 3889/2010 και μια διάταξη (άρθρο 18 παρ. 3), με την οποία ο υπουργός (δηλαδή η κυρία Τίνα) θα μπορεί «κατά παρέκκλιση» να «διαθέτει» υπαλλήλους από υπηρεσία σε υπηρεσία, εισάγοντας μια νέα μορφή «ελαστικότητας» στο δημόσιο τομέα.

Η συγκεκριμένη διάταξη δεν είναι μόνο δασολογικού

επομένως, η παρ. 3 του άρθρου 18 του νόμου 3889/2010, που προβλέπει τη «διάθεση υπαλλήλων» από υπηρεσία σε υπηρεσία, λες και πρόκειται για εργαζόμενους δουλεμπορικού γραφείου καθαριότητας, είναι αντισυνταγματική και κατά συνέπεια η Πανελλήνια Ενωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων (ΠΕΔΔΥ) είναι υποχρεωμένη να προσφύγει και στο ΣΤΕ, τόσο κατά της παρ. 3 του άρθρου 18, όσο και κατά της απόφασης της Μπιρμπίλη, (1100/20/1/2011), με την οποία «διατίθενται» εργαζόμενοι από τις Διευθύνσεις της Ειδικής Γραμματείας Δασών στη Διεύθυνση Δασών Ανατολικής Αττικής.

Η ενέργεια του ΔΣ της ΠΕΔΔΥ να στελει ἔνα εξώδικο στην Τ. Μπιρμπίλη, τον Θ. Μωραΐτη, τον Α. Ανδρεόπουλο και τον Γ. Αμοργιανιώτη

κτηματογράφηση) καρικατούρα Δασικών Χαρτών. Η κυρία αυτή, όταν έκανε αυτές τις δηλώσεις, είχε υπόψη ότι ο μυστικούμβουλός της, καπιταλιστής Ν. Χλύκας είχε ολοκληρώσει τους Δασικούς Χάρτες για 6 δήμους στη Βορειο-Ανατολική Αττική και ότι η Κτηματολόγιο ΑΕ θα υπέγραψε συμπληρωματική σύμβαση, με την οποία θα έδινε στο Χλύκα τόσο την ανάρτηση όσο και τις άλλες εργασίες που είναι απαραίτητες να γίνουν κατά τη διαδικασία συγέντρωσης των ενστάσεων.

Τις εργασίες αυτές η Κτηματολόγιο ΑΕ θα τις έδινε πατώντας στην παρ. 3 του άρθρου 13 του νόμου 3889/2010, που προβλέπει ότι «στα ίδια γραφεία επιτρέπεται να ανατίθενται και εργασίες που σχετίζονται με τη διόρθωση και συμπλήρωση του δασικού χάρτη, καθώς

εις αυτές, παρά το γεγονός ότι δεν είναι σε θέση να φτιάξουν Δασικούς Χάρτες επιστημονικά άρτιους και σύμφωνα με την ισχύουσα δασική νομοθεσία. Η Κτηματολόγιο ΑΕ και η Τ. Μπιρμπίλη, που φρόντισαν ν' απαξιώσουν τους δασολόγους δημόσιους υπαλλήλους, προκειμένου να δικαιολογήσουν την παραχώρηση στις ιδιωτικές εταιρίες όχι μόνο της κατάρτισης, αλλά και όλων των εργασιών που απαιτούνται προκειμένου να εξεταστούν και οι ενστάσεις που θα υποβληθούν μετά την ανάρτηση των Δασικών Χαρτών, και προκειμένου να δικαιολογήσουν τόσο τις διατάξεις του νόμου 3889/2010 όσο και την απόφαση του περασμένου καλοκαιριού με την οποία η Μπιρμπίλη κήρυξε όλη την Ελλάδα υπό κτηματογράφηση (για να εξασφαλίσουν όλη την πίτα

Λύσσα

Λύσσα κατέλαβε τους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, όταν ο πρόεδρος των εργαζόμενων στο Μετρό δήλωσε στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, που συζήτησε το νομοσχέδιο για τα ΜΜΜ, ότι οι εργαζόμενοι απειλούνται με απόλυτη, γι' αυτό και δεν μπορεί να καθίσει να μιλήσει με το μαχαίρι στο λαιμό. Θα καταθέσει υπόμνημα με τις θέσεις του σωματείου του και θα αποχωρήσει.

Επεσαν πάνω του να τον φάνε. Για «βαρύτατη προσβολή προς το Κοινοβούλιο και τα κόμματα» μίλησε ο Ρέππας. «Εδώ είναι Βουλή και δεν απειλείστε από κανέναν», φώναζε ο πρών εργατοπατέρας Μακρυπίδης. Για «θεατρινισμούς» και «τσαμπουκά», έκανε λόγο ο Κ. Μπτσοτάκης (της Siemens). Οι ίδιοι άνθρωποι που σκύβουν τη μέση σε κάθε ισχυρό, αυτοί που πίγαν στη Γερμανία τάχα για ν' ανακρίνουν τον Χριστοφοράκο και έφαγαν όλη τη χλαπάτσα από τους Γερμανούς, έπεσαν να λιντσάρουν ένα συνδικαλιστή νομίζοντας πως είναι του χεριού τους.

Τι αποκαλύπτει αυτή η υστερική αντίδραση; Οτι έχουν χάσει εντελώς τη μπάλα. Βλέπουν την απομόνωσή τους από τον κόσμο, ξέρουν πώς όταν κυκλοφορούν στο δρόμο κινδυνεύουν να φάνε τις μάπες που έφαγε ο Χατζηδάκης, γι' αυτό και έκριναν ότι δεν μπορεί να πηγαίνει ο άλλος και να τους φτύνει μέσα στο ίδιο τους το σπίτι. Θέλουν με το ζόρι να επιβάλλουν σεβασμό σ' ένα λαό που τους φτύνει και που φωνάζει -μαζικά πια- «να καεί, να καεί το μπουρδέλο η Βουλή».

Την ίδια ώρα, στο press room ο Πεταλωτής έκλινε σε όλους τους τόνους τη λέξη «παράνομοι». Οι παράνομοι ήταν, φυσικά, οι εργαζόμενοι του Μετρό, που εξακολούθησαν να απεργούν παρά τη δικαστική απόφαση που έκρινε την απεργία τους «παράνομη και καταχρηστική». «Το κράτος έχει όλα εκείνα τα εργαλεία με τα οποία μπορεί να επιβάλει την τίρπση και των δικαστικών αποφάσεων», «Η επίταξη είναι ένα εργαλείο, αλλά είναι το έσχατο εργαλείο», «Υπάρχει δικαστική απόφαση και θα πρέπει οι εργαζόμενοι να γυρίσουν στη δουλειά τους. Τελείως αναίτια αρνούνται να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους και μάλιστα όταν δεν συμμορφώνονται με δικαστική απόφαση, η διοίκηση των επιμέρους φορέων των αστικών συγκοινωνιών διαθέτει όλα τα εργαλεία και τα στοιχεία των εργαζόμενων που δεν εργάζονται», «Υπάρχουν νόμοι, οι οποίοι επιβάλλονται και φυσικά υπάρχουν και τα εργαλεία για να τους επιβάλλουν. Εάν, τώρα, την επιβολή του νόμου κάποιος την θεωρεί ως απειλή, αυτό είναι δικό του θέμα», «Οσοι απεργούν, ενώ η απεργία τους έχει χαρακτηρισθεί παράνομη και καταχρηστική, είναι παράνομοι», ήταν μερικά απ' αυτά τα οποία είπε.

Ολ ουτή η υστερική αντίδραση δεν σχετίζεται μόνο με τους εργαζόμενους στο Μετρό ή γενικότερα με τους εργαζόμενους στα ΜΜΜ, που βρίσκονται σε κινητοποιήσεις. Σχετίζεται με τη γενικότερη απειλή μιας κοινωνικής έκρηξης. Οι διοικούντες το σύστημα απαιτούν από τους συνδικαλιστές απόλυτη ευθυγράμμιση. Δεν τους επιτρέπουν ούτε τις συνήθεις λογοκοπίες με τις οποίες καταφέρουν να εκτονώνουν τις διαθέσεις των εργαζόμενων. Εποι, όμως, το σύστημα δεν μπορεί να λειτουργήσει. Αλίμονο αν ο συνδικαλιστής ευθυγραμμίζεται απόλυτα με την κυβέρνηση. Τότε δημιουργείται ένα τεράστιο πολιτικό κενό, το οποίο γεμίζει η αυθεντική θέληση των ίδιων των εργαζόμενων.

Οπως έγινε στην ΕΘΕΛ, που μολονότι συνασπίστηκαν ΠΑΜΕ, ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ, έχασαν τη συνέλευση από τους ίδιους τους εργαζόμενους, που εμφανίστηκαν για πρώτη φορά αυτόνομα. Το αποτέλεσμα ήταν να παρθεί απόφαση ακόμα και για πορεία στα γραφεία της ΓΣΕΕ, η οποία έγινε χωρίς την παρουσία της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας! Να γιατί φιβούνται και λυσσάνε σε κάθε εκδήλωση που υποβιβάζει το ρόλο των θεσμικών οργάνων της αστικής εξουσίας.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολεος 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μιακατέλου 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκαδότης-Διεύθυντης: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

